

Miorita USA

God bless America!

Anul VI, Numărul 71, IANUARIE 2013

Deșteaptă-te române!

R O M A N I A N - A M E R I C A N I N D E P E N D E N T N E W S P A P E R

ZIUA NAȚIONALĂ A NEAMULUI ROMÂNESC SĂRBĂTORITĂ LA SACRAMENTO

PARADA STEAGURILOR. PHOTO : ADI KASZONI

MIORIȚA USA

Acum 94 de ani în urmă, poporul român a semnat una dintre cele mai remarcabile pagini de istorie din milenara sa existență. Pe câmpurile de luptă ale Primului Război Mondial, soldații români își aduceau încă odată jefa lor supremă pentru realizarea idealului național în timp ce pe Câmpia Libertății de la Alba Iulia, s-au în sala Catedralei Mitropolitane de la Cernăuți s-au a celei de la Chișinău românii din provinciile istorice dădeau glas dorinței nestrămutate de unire al acestora cu patria mamă, România. Momentul istoric a arătat prin solemnitatea și amploarea sa întregii Europei maturitatea și dorința nobilă a clasei politice românești de a-și hotări singură destinele. Dând dovadă de una dintre cele mai destinsse caractere, Casa Regală din România în frunte cu Majestatea sa regele Ferdinand I Întemeietorul avea să declare în acele zile “ferbinți” ale lui Decembrie că: “Cu inima plină de bucurie vă salut, domnii mei, ca pe solii frumoasei Transilvanii. Fiți bineveniți în incinta acestui palat care trăiește și el cel mai mare eveniment din istoria modernă a României! Ați adus cu dumneavoastră nu numai dorul acum împlinit al câtorva milioane de suflete, ci și inimile lor. La primirea frățească și cordială pe care v-am făcut-o ați putut simți cum pulsul țării-mamă

cunoaste același ritm cu al dumneavoastră.

Chiar dacă unirea tuturor românilor reprezintă o necesitate istorică, înțelegă de toate inimile patriotice de dincoace și de dincolo de Carpați, de la Nistru până la Tisa, totuși destinul a avut nevoie și de instrumentele lui: oameni care au ținut sus steagul idealului național și i-au insuflat poporului spiritual românesc, i-au întărit voința, i-au oțelit brațul, pentru că, în ciuda tuturor vijeliilor epocii, corăbioara romanității să ajungă la țărmul dorit”. (Vezi: Eugen Wolba, “Ferdinand I. Întemeietorul României Mari,” Editura Humanitas, București, 2006, pag. 186).

Devenind deja o tradiție ca în preajma zilei de 1 Decembrie să sărbătorească Ziua Marii Uniri și în acest an Asociația Culturală Miorița a adunat în jurul ei la acest eveniment deosebit români din comunitățile românești din Sacramento și Bay Area-San Francisco. Manifestarea dedicată marelui eveniment de la 1918 s-a desfășurat într-o atmosferă cu totul deosebită prin invitați de marcă amintindu-i aicea pe domnul George Hristescu-candidat pentru Senatul României-colegiul uninominal 3-diaspora, domnul Dan Leontescu-redactorul șef de la publicația “Romanian Echo” domnul Marian Petruta -presedintele NARPA (North American Romanian Press Association).

Tonul de deschidere al serii românești a fost

dat prin intonarea imnurilor de stat al Statelor Unite, al Californiei, al Uniunii Europene și al României și prin purtarea steagurilor celor patru entități politice în sala de manifestări de la American Legion Hall. Cuvântul de deschidere ia aparținut domnului Viorel Nicula, președintele Asociației Culturale “Miorița” care a amintit despre importanța actului politic de la 1918 și despre datoria românilor din diasporă de a celebra jertfa eroilor neamului căzuți la datorie în acel sângeros an, 1918. În cinstea memoriei ostașilor români care s-au jertfit în timpul Campaniei din 1916-1918, preacucernicul părinte, preot Rareș Onofrei de la Biserica Sfinții Mihail și Gavril din Sacramento a oficiat un Te Deum.

Un alt moment important al manifestării l-a constituit expunerea istorică despre evenimentul de la 1918 prezentat de către istoricul Marius Petraru și profesor doctor emeritus, Maria Manoliu Manea de la Universitatea U.C. Davis. Acestia a amintit că acest an atât de important în Istoria României, a deschis pentru poporul român una dintre cele mai frumoase pagini de istorie din lunga sa existență milenară și că, 1 Decembrie 1918 a fost preludivul unei Români prospere cu o capitală care avea să-și câștige pe drept renumele de “Micul Paris” al Europei. În urma acestui înălțător act politic, România avea să devină un exemplu în elita țărilor eu-

ropene cu o clasă politică matură, cu o creștere economică fără precedent și cu o cultură demnă de invidiat, care avea să dea civilizației bătrânului continent și nu numai unele dintre cele mai mari nume și valori în literatură, artă și știință (vezi spre exemplu generația anilor 30: Mircea Eliade, Emil Cioran, Eugen Ionesco, Mihail Sebastian, Nicolae Titulescu, Nicolae Iorga s-au Constantin Brâncuși). Totodata a fost amintită contribuția și rolul incontestabil al Casei Regale și al Regelui Ferdinand I la desăvârșirea dezideratului național. Nu a fost omis nici marea eroare realizată de către cercurile politice și guvernul refugiat la Iași pe fondul înaintării armatelor germane de a trimite Tezaurul României spre păstrare la Moscova. Transportul Tezaurului s-a realizat în două etape la 21 decembrie 1916 respectiv 5 august 1917 fiind trimise 1440 de lăzi conținând monezi și lingouri de aur (14 vagoane de tren s-au 94 de tone de aur) și 188 de lăzi conținând monede de aur, titluri de rentă, obligațiuni, depozite, cărți, documente și tablouri de artă (1350 de picture și gravure dintre care 130 reprezentând tablourile originale ale lui Nicolae Grigorescu).

Partea a doua a evenimentului cultural a cuprins un program artistic susținut...

CONTINUARE IN PAG. 2 >

GRUPUL TEZAU. PHOTO : ADI KASZONI

**CONTINUARE
DIN PRIMA PAGINA >**

de către ansamblul folcloric “Tezaur” din Sacramento condus de către Liana și Adrian Ciontoș urmat de soliștii vocali Ionică Ardelean, Dorina Manga, Esther Bercea, Abigaila Budac și Adrian Niculescu. Atmosfera a fost întreținută și de acordurile viorii maestrului emerit Mihail P. Chiriuc din Los Angeles, care a încântat audiența cu piese din folclorul

tradițional românesc. Aceștia i s-au alăturat Cornel Buduroi care a interpretat la muzicuță câteva piese din zona Sibiului și doamna Alina Jar care a recitat “Ce-ți doresc eu ție dulce Românie”.

Printre oaspeții de seamă care au participat la acest eveniment i-am putut întâlni și pe domnul Dick James împreună cu soția, un întreprinzător și succes om de afaceri și un prieten adevărat al comunității româno-americane. Compania sa, Dick James & Associates

cu filiale în California și Nevada a angajat în ultimii ani peste 200 de români iar actele de caritate ale domniei sale sunt apreciate în rândul românilor californieni și nu numai.

În speranța că am reușit să atingem această coardă sensibilă a trecutului nostru glorios și după 90 de ani să ne amintim de acele momente atât de emoționante trăite de întreaga suflare românească dorim să ne punem încrederea în destinul luminos al măreței României și să fim în asertimentul Majestății Sale

Regele Ferdinand care la 14 decembrie 1918 declara că: ”Marea operă istorică, realizată în zilele noastre, ne îndeamnă să ne unim forțele cu forțe proaspete dobândite de curând pentru ca să ne dovedim vrednici de marele dar divin al unității noastre naționale și pentru ca urmașii noștri să poată spune (ca Horațiu) despre fiecare dintre noi cei de astăzi: “Exegi monumentum aere perennius,”.

IMPLANTE DENTARE

**AVETI DANTURA INCOMPLETA?
AVETI PROTEZA CARE VA DERANJEAZA?
AVETI PUNTI PROTETICE CARE NU SE POT CURATA?**

**Dr. Dorel Onea, DDS, MS, Diplomat al Panoului
American de Paradontologie**

**Experienta cu implante dentare din 1998 - Preturi foarte atractive
Acceptam asigurari dentare
Asistenta pentru transport si cazare celor care locuiesc la distanta**

Pacienta noastra este foarte multumita de proteza ancorata de patru implante dentare. Punte fixa poate fi instalata in loc de proteza.

**APPLE PERIODONTICS & DENTAL IMPLANTS of DR. DOREL ONEA, DDS, MS
4300 LIVE OAK LANE, SUITE A, ROCKLIN, CA 95765
(916) 789 1222 www.DoctorOneA.com**

RECEPTIE LA WASHINGTON DC DE ZIUA MARIИ UNIRI. MESAJUL DOAMNEI HILLARY RODHAM CLINTON

SIMONA M. BOTEZAN

În dată de 29 noiembrie 2012, Ambasada României la Washington a organizat o recepție la Library of Congress, pentru a marca Ziua Marii Uniri, eveniment la care au fost invitați înalți oficiali americani și diplomați străini aflați în misiune la Washington.

La recepția de ieri, 3 decembrie 2012, de la Ambasada României, au participat cca. 200 de romani din zona metropolitană.

Domnul Ambasador Adrian Văerita a adresat un mesaj românilor din capitala SUA și a mulțumit asociațiilor și organizațiilor, precum și mass mediei de limba română, pentru sprijinul pe care l-au acordat constant Ambasadei României, pe tot parcursul anului 2012.

Excelența Sa a apreciat că anul 2012 a fost „un an dificil și complex”, iar aportul românilor din SUA la soluționarea acestor probleme „a fost decisiv”.

Domnul Ambasador a subliniat, de asemenea, contribuția românilor-americani la crearea unei imagini pozitive pentru țara noastră în Statele Unite ale Americii, atât prin contribuția personală în companiile și instituțiile în care își desfășoară activitatea, cât și prin contribuția colectivă, prin implicarea activă în prezentarea obiectivelor turistice ale României, a tradițiilor și obiceiurilor românești.

Excelența Sa a citit mesajul primit din partea președintelui american Barack Obama, a mulțumit autorităților americane pentru deschiderea deosebită manifestată față de România și și-a exprimat speranța că în anul 2013, țara noastră va fi inclusă pe lista țărilor beneficiare ale programului Visa Waiver.

Doamna Secretar de Stat Hillary Clinton a adresat românilor, cu ocazia Zilei de 1 Decembrie, următorul mesaj:

On the Occasion of Romania's National Day
Press Statement

On behalf of President Obama and the people of the United States, I am delighted to send best wishes to all Romanians as you celebrate your Unification Day this December 1st.

This is a reminder of the important contributions your country continues to make toward peace and prosperity around the world. Your support for NATO and other international organizations have helped to advance the ideals of freedom and democracy. Together, we are working in the Balkans and Afghanistan to give millions of people hope for a brighter future.

The United States looks forward to continuing our partnership for many years and is grateful to have a strong friend and ally in Romania.

Hillary Rodham Clinton

Secretary of State

Washington, DC

November 30, 2012

CLIPE PLĂCUTE PESTE OCEAN

Scriu... Scriu din Dragoste și Dor pentru tot ce mi-i drag și scump, din Durerea pentru tot ce mă doare, din Speranța la un viitor mai fericit pentru urmași. Nu scriu întru slava mea... Scriu pentru a slăvi Patria și meleagul natal. Scriu pentru și despre voi, Oameni, care-mi sunteți dragi și scumpi, pe care vă iubesc așa, cum î-mi iubesc Mama, Limba, și Vatra strămoșească...

IACOB
CAZACU-ISTRATI

În ziua de 1 decembrie 2012 la Consulatul General al României din Toronto a avut loc manifestarea închinată Zilei Naționale a României și Marii Uniri de la 1918. Această Manifestare a fost organizată de către Cenaclul literar „Nicăpetre” al cărui conducător este entuziastul, neobositul, promovatorul valorilor noastre naționale redactorul ziarului „Observatorul” Dumitru Puiu Popescu. Vreau de la început să menționez munca enormă pe care o depune acest munte de om. Zic munte pentru că de fiecare dată când ne întâlnim imaginar îmi apar în față Carpații... Codrii, mănăstirile din țară. Pentru mine dânsul se asociază cu aceste locuri sfinte fiecărui din noi...Poate de aceea, că întâlnirile noastre au loc de fiecare dată la diferite manifestări culturale, fie, că la ședințele Cenaclului „Nicăpetre”, fie, că la Săptămâna culturală a românilor la Câmpul Românesc... Și întotdeauna Domnia sa aduce cu sine buna dispoziție și dorul... Toate materialele colectate de ani de zile: ziare vechi de prin sec. XIX și XX, cărți care sunt o raritate, documente și copii ale multor anale istorice ne duc vrând-nevrând cu gândul la strămoșii noștri, la meleagul natal învăluindu-ne pe fiecare cu acel dor de nedescris față de meleagul scump și ființele dragi de peste ocean... și de data aceasta parese nu intenționat dar chiar de la începuturi discuția s-a axat pe Dor...care a fost trezit în noi de către Capela corală „Armonia” sub conducerea dirijorului Augustin Medan, care au deschis această ceremonie cu Imnul Canadei și al României..., iar după aceasta a interpretat un frumos cântec de dor... și pentru acei care poartă numele Dorul...Da, au fost plăcut surprinși Doru Liciu, gazda lăcașului nostru de azi, Consul al României în Canada, care ne-a felicitat cu marea sărbătoare a întregului popor român și Doru

Cioată, renumitul și talentatul nostru pictor din Toronto, care împreună cu moderatorul D.P. Popescu ne-au povestit lucruri interesante despre regretatul sculptor Nică Petre pe care l-au cunoscut în viață și al cărui nume îl poartă azi cenaclul literar de pe lângă ziarul „Observatorul”. Pictorul Doru Cioată e prezent la majoritatea manifestărilor culturale românești din Canada. Și astăzi am avut plăcerea să ne bucurăm admirând lucrările expuse în sală.

Iacob Cazacu-Istrati, vicepreședinte al WORLDWIDE ROMANIAN FORUM (Forumul Românilor de Pretutindeni), poet și publicist a recitat din ultimile sale versuri...prezentând publicului pe Alexandru Mursa, originar din România Mică și pe Cristian Medeleian, originar din România Mare, menționând rolul FRP în frunte cu acad. Nicolae Dabija în promovarea culturii și unității noastre naționale.

Alexandru Mursa, președinte executiv al FRP, recent ales în funcție a surprins pe cei prezenți cu o mică prezentare istorică foarte interesantă urând tuturor succese și speranțe împlinite.

Vicepreședintele FRP Cristian Medeleian a adus cu sine o surpriză de mândrie națională plăcută pentru toți cei prezenți, prezentând un film recent primit de la acei doi tineri căsătoriți cu numele de familie Maruseac care au sosit din România împreună cu motocicletă... Iată ce ne-a spus Cristian: „Cei doi tineri din România care parcurg Americile (azi trec în Panama), și care au trecut asta vara pe la Câmpul Românesc, felicită românii de pretutindeni cu sărbătoarea de azi și urează tuturor La Multi Ani!”. Da, astă vară ne-am întâlnit cu dânsii la Săptămâna Culturală a Românilor. Mi-aduc aminte cum ne uitam la ei cu admirație împreună cu Dr. Anatoel Petrencu, prezent și Domnia sa... <http://youtu.be/EiOtGmmgn7Y> O plăcere nemaipomenită am avut

PICTORUL DORU CIOATA SI DUMITRU PUIU POPESCU

când D-na Camelia Stefanovici din Winnipeg, vicepreședinte a „The Romanian Society of Manitoba” de rând cu cuvintele fierbinți de felicitare la adresa tuturor românilor ne-a făcut și dansa o surpriză, prezentându-ne un tânăr de 21 de ani, balerin talentat, plin de speranțe Paul Tudor Moldoveanu de la National Ballet of Canada.

Constantin Bănică a prezentat cartea, pe care a tradus-o în engleză,

a lui Neagu Djuvara - "A Concise History of Romanians". Nu s-a trecut peste unul dintre cele mai plăcute momente pentru fiecare – colindele de Crăciun, pe care fiind copii le cântam în fiecare an la pragul celor dragi suflului, la pragul casei părintești. Am cântat și acum colinde împreună cu Pr. Ioan Pop, preot la Sf.biserica „Toți Sfinții” din Toronto - colinde din CD-ul propriu al Domniei sale.

La sfârșit moderatorul nostru,

„muntele de cultură” Dl. Dumitru Puiu Popescu împreună cu noi, cei prezenți am mulțumit consulatului pentru ospitalitatea cu care am fost tratați și pentru agapa prietenească de neuitat.

A fost bine și frumos, dar ... timpul ne-a presat să ne despărțim. Dar au rămas în amintire clipe plăcute de neuitat.

ZIUA NAȚIONALĂ, DINCOLO DE FASOLEA CU CIOLAN

DANA DEAC

Eu îmi iubesc țara și ca mine sunt mulți, o știu. Dar mai știu și că unii răd de mine când le spun asta. M-au întrebat chiar ce am eu de iubit în România mea. Le-am răspuns că părinții, bunici, prieteni, Brâncuși, Delta Dunării, Maramureșul, Sinaia, Cioran, sarmalele și micii (dar nu cei cadorisiși în campanii electorale), Gheorghe Dinică, Amza Pellea, Maia Morgenstein, Florin Piersic, Castelul Peleş, Castelul Bran, Sergiu Celi-bidache, Petrache Poenaru, Peștera Urșilor și Scărișoara, tinerii olimpici internaționali, Nadia Comăneci, Ilie Năstase, Gheorghe Hagi, profesorii români de la catedrele de matematică din SUA, Mihai Eminescu, Lucian Blaga, Nichita Stănescu, Henri Coandă, Eugen Ionescu, Dumitru Prunariu, Nicolae Grigorescu, Tonitza, Sighișoara, Clujul, Sibiu- capitala europeană, Nicolae Maniu, Herta Muller, Aurel Vlaicu, Traian Vuia, copilăria noastră, Ivan Patzaichin, Cristina Pîrv, mănăstirile din Moldova, albastrul de Voroneț, Norman Manea, Dunărea, Marea Neagră, Casa Poporului, Cheile Bicazului, ouă încondeiate de Paști, icoanele pe sticlă, George Enescu, Grasa de Cornari, Jidvei, Murfatlar, Cheile Turzii, Gheorghe Zamfir, Nicolae Titulescu, Aurel Dragoș Munteanu, cimitirul din Săpânța, Biserica în Piatră, caste romane mai vechi de 2000 de ani, Babele, Peștera lui Nicodim, vulcanii noroioși, dacii și știința lor, Mircea cel Bătrân, cumulan Basarab, Mihai Viteazul, Nicolae Olahus, Balada lui Porumbescu, Transfăgărășanul, Transalpina, poveștile copilăriei, cozonacii de Crăciun, Muzeul Brukenthal, Muzeul Satului din Sibiu, Parcul Zoo din Târgu Mureș, colegii de grădiniță, de școală, de liceu și de facultate, Târgul de la Găina, Târgul olarilor din Sibiu, ceramica de Corund, Alexandra Nechita, Hanul lui Manuc, Munții Făgăraș, Apuse-nii mei dragi, Salina Turda, Nicolae Paulescu, Festivalul George Enescu, Anastasia Soare, Cristian Mungiu, Andrei Șerban, centrul Craiovei, ursul carpatin, Peștera Muierii, podul lui Traian, Grădina Botanică Cluj, porțile maramureșene, Tristan Tzara, Caragiale, Marin Preda, Cascada Bilea, Petrache Poenaru, Ștefan Odobleja, creatorul psihociberneticii și părintele ciberneticii generalizate, Helmut Duckadam, oina, faptul că se spune ca a doua limbă vorbită în gigantul Microsoft este limba română, Miorița...

Pentru mine Ziua Națională nu înseamnă fasolea cu ciolan afumat cu care vor să ne facă unii să ne identificăm, pentru mine Ziua Națională înseamnă toate acestea și încă multe altele care în acest moment nu îmi vin în minte. Dar ce a însemnat Ziua Națională 2012?

La București Ziua Națională a fost sărbătorită cu Imn mutilat și autografe. La sediul Guvernului, care a deschis sămbătă porțile pentru vizitatori, a fost din nou mutilat Imnul Național, fiind scoasă strofa cu "Traian". Tot în capitală, înainte de începerea festivității, un grup de câteva zeci de oameni, din imediata apropiere a Arcului de Triumf, a început să strige "Jos Băsescu", "Rușine, rușine, rușine să vă fie!", în timp ce alții încercau să acopere scandările, cântând "La mulți ani! Cine să trăiască, România să trăiască!" și "România, România, ole, ole, ole!". Scandările au continuat și în timpul intonării imnului național, în cel al momentului de reculegere ținut în memoria eroilor căzuți în cele două războaie mondiale și a celor căzuți la datorie în teatrele de operații din

Balcanii de Vest, Irak și Afganistan. În cadrul paradei militare au defilat pe sub Arcul de Triumf militari din cadrul MapN, la împlinirea a 150 de ani de la înființarea Armatei Române, care au arătat bucureștenilor demonstrații cu tehnică militară de luptă și transport. În premieră, a participat la paradă și mașina blindată de tip MRAP (Mine Resistant Ambush Protected), pe care o folosesc militarii români din Afganistan. Au fost angajate și forțele aeriene care au adus deasupra Arcului de Triumf avioane de tip MiG-21 Lancer, Spartan sau Hercules și elicoptere de tipul IAR-330 Puma SOCAT. Vedeta paradei a fost Anne Marie Bontea (9 ani), care a deschis defilarea jandarmilor, în aplauzele oficialilor și în uralele spectatorilor. Victor Ponta a participat la dezvelirea Drapelului Național, instalat pe frontispiciul Palatului Victoria. Ceremonialul a cuprins intonarea Imnului Național de către Fanfara Jandarmeriei Române iar la final prim-ministrul a vorbit cu participanții și a dat autografe. În fața Academiei Militare Romanian Chefs Community (Comunitatea Bucătarilor din România) au pregătit 1.000 de porții de fasole cu cârnați oferite gratuit la Târgul Alimentelor Tradiționale, unde vizitatorii acestui târg au putut să cumpere zeci de produse autohtone de primă mână, făcute de producători din toate zonele României

Nici 1 leu pentru manifestările de la Alba Iulia. În acest an Guvernul României nu a alocat nici măcar 1 leu pentru manifestările de la Alba Iulia și acest lucru a fost anunțat în ultima clipă. Probabil s-a considerat că nu merită, chiar dacă există o lege care datează din anul 2000 care stipulează faptul că Guvernul va susține financiar Ziua Națională la Alba Iulia. Unii au încercat să transforme Alba Iulia într-o scenă de dispute politice și pentru că localnicii nu au fost de acord, nu au mai finanțat evenimentul. De aceea manifestările nu au mai durat în acest an 3 zile, ele având loc doar în 30 noiembrie și 1 decembrie. Primăria și Consiliul Județean au pregătit un program finanțat cu aproximativ 200.000 de lei din care nu au lipsit organizarea unui Congres al Spiritualității Românești, concerte de muzică populară și ușoară, focuri de artificii și masă populară cu câte un pahar cu vin și o porție de fasole cu cârnaț. În timp ce în Sala Unirii se desfășura primirea soliilor din Cetățile de Scaun, afară mai multe zeci de persoane protestau zgomotos împotriva proiectului de la Roșia Montană, iar un grup numeros de tineri basarabeni au scandal „Basarabia e România”. La Alba au participat și cei din Asociația Suporterilor Români (ASR) care au organizat o deplasare specială pentru a marca cei 94 de ani trecuți de la Marea Unire, pentru a arăta că românii nu și-au uitat strămoșii, nu și-au uitat eroii și nu au uitat cine sunt.

Piatra Neamț a sărbătorit cu oaspeți din Italia, Republica Moldova și Ucraina.La Piatra Neamț au sărbătorit Ziua Națională a României delegații din Verbania-Italia, Orhei-Republica Moldova și Hliboca-Ucraina. Anul acesta s-au marcat 20 de ani de la semnarea înfrățirii cu orașele Orhei și Hliboca. Manifestările au cuprins un ceremonial militar și religios, depuneri de coroane la Cimitirul Eroilor.

La Timișoara câteva mii de oameni au înfruntat frigul și ploaia și au mers pe bulevardul Revoluției să vadă parada militară, cea mai mare paradă după cea din București, cu aproape 560 de cadre militare și polițiști și aproximativ 100 de mijloace tehnice și elicoptere.

PHOTO: ALEX CRUCERU

În Cluj militarii au oferit un spectacol frumos în Piața Avram Iancu miilor de curioși. Pe lângă militarii din unitățile clujene, la paradă au participat polițiști, jandarmi și angajați ai ISU Cluj. Evenimentul a ținut zece minute. Din cauza ploii, elicopterele de la Baza Aeriană de la Câmpia Turzii nu au mai survolat Piața. MIG-urile au trecut la mare altitudine, dar din cauza norilor nu s-au văzut. Ziua Națională s-a terminat la Cluj cu celebra retragere cu torțe a militarilor și cu un foc de artificii, de peste 15 minute, care a strâns peste 2.000 de oameni. În săptămâna care a precedat însă 1 Decembrie, reprezentanți ai Partidului Popular al Maghiarilor din Transilvania (PPMT) au ridicat la intrarea în Cluj-Napoca dinspre Florești un panou publicitar cu mesajul "România Federală! Trasilvanie europeană! Autonomie!", instigând la destrămare teritorială și separatism. Panoul a fost înlăturat de către Primăria Florești pentru că funcționa în mod ilegal, neavând avizele obligatorii nici de la CNADNR, nici de la Poliția Rutieră, nici autorizație de construcție. În baza unei donații făcute, SC Diego Cluj Srl, firmă cu sediul social în Oradea, a acordat PPMT dreptul de folosință a spațiului publicitar. În graba lor, cele două părți semnatare ale contractului, reprezentate prin Szalaknai Mihaly din partea Sc Diego Cluj Srl și de Juhasz Peter din partea PPMT, la rubrica care desemna perioada pentru care s-a dispus donația a fost trecută perioada 28.11.2012-9.11.2012. După scandalul primului banner, PPMT a mai amplasat un banner în limba maghiară, al cărui conținut era asemănător, dar primarul Floreștiului a dispus demontarea și a acestui banner.

Anul acesta am sărbătorit Ziua Națională a României la Sf. Gheorghe, acolo unde primarul Antal Arpad a cerut maghiarilor să boicoteze evenimentul, pretinzând cum că „noi, maghiarii, nu suntem respectați în această țară, ceea ce s-a promis maghiarilor pe 1 decembrie 1918, în special secuilor, nu s-a respectat”. Antal Arpad a declarat ca va participa la festivități doar atunci când maghiarii și secuii vor primi autonomia promisă pe 1 Decembrie 1918, sau dacă se va alege o altă dată pentru sărbătorirea Zilei Naționale a României. Autoritățile locale și județene aflate sub culorile UDMR nu au participat nici anul acesta la Ziua Națională. În noiembrie liderii UDMR Covasna au amplasat în apropierea Prefecturii Covasna și a Pieței Mihai Viteazul un panou inscripționat cu cuvintele "SIC-Terra Siculorum" (vari-

anta latină a Tinutului Secuiesc), dar înaintea începerii manifestărilor oficiale dedicate Zilei Naționale organizatorii l-au drapat cu un uriaș drapel tricolor. Festivitățile au început cu un Te-Deum la Catedrala Ortodoxă și au continuat cu un marș prin centrul orașului până la statuia lui Mihai Viteazul, unde au avut loc ceremoniile militare și religioase. În fruntea alaiului s-au aflat călăreți îmbrăcați în costume populare românești și preoți ortodocși, iar pe tot traseul mulțimea a fluturat steaguri tricolore și a cântat cântece patriotice. Coroanele de flori depuse nu au mai fost ornate cu panglici negre de doliu, cum s-a întâmplat anul trecut.

Pe drum spre Sf. Gheorghe am fost plăcut impresionată de multitudinea de steaguri tricolore arborate în Târgu Mureș, atât în spațiul public, cât și pe la casele și balcoanele oamenilor. În Tg Mureș cu ocazia Zilei Naționale a avut loc a XLIV-a ediție a Expoziției Naționale de Columbofilie, ediție aniversară marcând 75 de columbofilie în România și 70 de ani de la prima expoziție cu porumbei voiajori. În ciuda ploii, 2.000 de oameni s-au aflat în Piața Victoriei ca să vadă parada militară. Tot acum s-a decernat distincția "Fibula de la Suseni". Aceasta i-a revenit, în premieră, unui militar rănit în Afganistan, Valer Doru Vasile Marian, după ce Kelemen Attila a anunțat Prefectura că nu poate primi distincția. Alte 4 personalități din județul Mureș au fost premiate cu Fibula de la Susenifostul prefect Ovidiu Natea, rectorul Universității de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș, Leonard Azamfirei, directorul Filarmonicii din municipiu, Vasile Cazan, și președintele Consiliului Județean Mureș, Ciprian Dobre.

La Pitești s-au depus coroane de flori, urmată, pe traseul Piața Vasile Milea- Piața Primăriei, de o solemnitate de retragere cu torțe, urmată de aprinderea instalației de iluminat ornamental de sărbători și a Bradului de Crăciun. Seara s-a încheiat printr-un recital al artiștilor și trupelor locale.

La Constanța a fost arborat tricolorul pe catargul Fregatei Mărășești, a doua ca mărime, după Fregata „Regele Ferdinand” care este plecată în misiune în largul coastelor somaleze. Rând pe rând, au fost desfășurate de la prora la pupă toate steagurile de semnalizare folosite de militari în misiune. Ceremonialul are reguli stricte și durează numai 2 minute. Au mai avut loc depuneri de coroane la cimitirul central și Instrumentiștii de la SC RAJA SA au susținut miniconcerte în mai multe zone din oraș

La Brăila sărbătoarea Națională a scos din casă peste 3.000 de suflete. Sala de spectacole a Casei tineretului s-a dovedit a fi neîncăpătoare. Seria evenimentelor s-a încheiat cu defilarea gărzii de onoare și depunere de coroane de flori la monumentul eroinei Ecaterina Teodoroiu, apoi municipalitatea le-a oferit miilor de locuitori o porție de fasole cu cârnați și vin fiert.

La Bacău festivitatea oficială de depunere a unor jerbe și buchete de flori a avut loc la Monumentul Eroilor Întregirii Neamului din Cimitirul Eroilor. Elementul surpriză a constatat în survolul unui MiG 21 Lancer, care i-a salutat de la joasă înălțime pe băcăuanii adunați în centrul orașului. Avionul aparține SC Aerostar SA Bacău și a fost pilotat de unul dintre piloții de încercare ai societății băcăuane. La Hunedoara drapelul național a fost arborat pe vârful Parângu Mare, la 2.519 metri înălțime, cel mai înalt din județul Hunedoara, la capătul unei operațiuni desfășurate de o echipă formată din trei jandarmi montani hunedoreni de la Postul de Jandarmerie Montană Parâng și un salvamontist din Petroșani. Cei patru români au străbătut un traseu dificil, pe o vreme deloc prietenoasă, cu viscol, ceață și o temperatură care a scăzut sub pragul de îngheț.

La Oradea peste 2.500 de orădeni cu stegulețe în mâini sau cocarde tricolore la piept au umplut sămbătă dimineața centrul orașului pentru a lua parte la ceremoniile militare și religioase. Alți zeci de bihoreni s-au mobilizat pe rețelele de socializare și au oferit o adevărată lecție de simțire românească într-o defilare pe străzile orașului. Bucătarii Garnizoanei Oradea au pregătit peste 2.000 de porții de fasole la cazan cu ciolan afumat. După ceremonii a fost pornită instalația de iluminat din fața Casei de Cultură a Sindicatelor.

La Suceava, pentru prima dată în ultimii 22 de ani, s-a defilat cu tehnică din dotarea SRI și MAI. După salutul drapelului de luptă și intonarea Imnului, a fost oficiat serviciul religios, au fost rostit alocuțiuni, iar momentul special l-a constituit defilarea cu tehnica din dotare a Inspectoratului Județean de Jandarmi, Inspectoratului Județean de Poliție, Inspectoratului pentru Situații de Urgență Bucovina, Serviciului Român de Informații și a Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră.

Peste 1.000 de persoane au participat de Ziua Națională...

CONTINUARE >

> CONTINUARE

... la ceremonialul militar organizat la Monumentul Eroilor din Drobeta Turnu Severin. În timpul manifestărilor a fost înregistrat un incident, un bărbat huiduindu-l pe președintele Consiliului Județean Mehedinți.

Chiar dacă mulți români au așteptat un comunicat din partea Majestății sale, regele Mihai, Principele Radu a fost cel care a transmis mesajul la 94 de ani de la Marea Unire. În cadrul acestuia se arată că: "Dacă instituțiile ar fi puternice, respectate de cei care le servesc și coerente, atunci corupția ar scădea. Instituția nu are cum să meargă dacă cel care o servește este talentat și inconsecvent, erudit și iresponsabil sau clarvăzător și imoral. Aceste pete de culoare sunt posibile la nivel individual, nu însă și la nivel instituțional".

Un spectacol folcloric și o paradă militară au fost organizate în centrul Aradului, în cadrul manifestărilor dedicate Zilei Naționale, punctul de atracție fiind prezența militarilor din Regimentul 30 Gardă „Mihai Viteazul”. Prezența acestora a fost completată de o demonstrație de mânăuie a armelor executată de „Drill Team” format din 20 de militari, printre care și câteva tinere, care execută mai multe mișcări cu armele din dotare, sincronizate, pe ritmurile fanfarei militare. Evoluția militarilor s-a încheiat cu o retragere cu torțe, în Cetatea Aradului și un spectacol folcloric.

Naționaliștii români de pe ambele maluri ale Prutului și-au dat întâlnire de 1 Decembrie la Chișinău cerând într-un singur glas unirea celor două state românești. Marșul de pe străzile din capitala Republicii Moldova s-a dorit un omagiu adus Marii Uniri din 1918. Acțiunea organizată de Mișcarea Național-Creștină Noua Dreaptă din Basarabia a început sâmbătă la prânz din fața Universității Ion Creangă și s-a încheiat în Piața Marii Adunări Naționale. La manifestări au fost prezenți și militanți ai organizației Noua Dreaptă din România. La Chișinău membrii Platformei Civice "Acțiunea 2012" au împărțit peste 1000 panglici tricolore și au desfășurat un tricolor imens de 1.500 de metri pătrați. Rusofonii nu s-au dezmințit nici cu acest prilej. Membrii Partidului "Patrioții Moldovei" și cei ai Ligii Tineretului Rus, precum și unii deputați din Parlamentul R. Moldova au serbat Ziua Mondială HIV/SIDA. Câțiva reprezentanți ai Ligii Tineretului Rus au felicitat uniuniiști cu această zi și au venit în dar cu prezervative, spunându-le: "Vă felicităm cu Ziua Mondială HIV/SIDA și vă oferim un prezervativ, în speranța că nu vă veți mai înmulți".

La Cernăuți liderii asociațiilor național-culturale românești, reprezentanți ai autorităților acestui ținut, împreună cu colaboratorii instituției diplomatice a României, profesori, studenți, ziariști au participat joi la ceremonia de depunere a florilor la monumentul lui Mihai Eminescu din centrul regional, după care a urmat o recepție, oferită de Consulatul General al României la Cernăuți.

Ministerul Afacerilor Externe sărbătorește, ca în fiecare an, Ziua Națională, prin intermediul misiunilor în străinătate ale României, care organizează concerte, expoziții, dezbateri academice, întâlniri cu comunitățile de români și alte astfel de evenimente se arată pe <http://www.mae.ro/node/16930>. În cadrul programului „Prietenii României”, 65 de șefi de misiuni au acordat diplomele „MAE, 150 ani de diplomație” unor personalități origi-

PHOTO: ALEX CRUCERU

nare din țara de reședință sau membre ale diasporei, în semn de recunoaștere a sprijinului acordat României pentru realizarea obiectivelor sale de politică externă. Acest program face parte din seria de acțiuni realizate de MAE pentru marcarea a 150 ani de la instituționalizarea diplomației românești. Trist mi se pare faptul că multe ambasade ale României nu au serbat Ziua Națională a României în 1 decembrie, pentru că era zi nelucrătoare și nu s-au mai deranjat...

Cu ocazia Zilei Naționale de 1 decembrie Ambasada României la Paris a găzduit două recepții în saloanele Palatului Behague. Ambasada României în Ungaria împreună cu Institutul Cultural Român Budapesta au organizat spectacolul de gală "Rencontres" (Întâlniri), pe scena „RaM Colosseum”, la 28 noiembrie 2012. Spectacolul de pantomimă a fost susținut de Violeta și Dragoș Huluba (Compania Passe Partout Dan Puric). În după-amiaza zilei de 30 noiembrie Consulatul General al României la Gyula a sărbătorit Ziua Națională a României prin organizarea unei recepții în sala Matei Corvin a Hotelului Hunguest "Erkel" din Gyula, care s-a bucurat de prezența a 200 de invitați, printre care s-au numărat reprezentanți de marcă ai comunității istorice românești din Ungaria, ai autorităților ungare locale, corpului consular, mediului de afaceri, precum și ai autorităților

locale române din zona de frontieră. Însă aproximativ 300 de maghiari au participat în 1 decembrie la o demonstrație organizată în fața Ambasadei României la Budapesta în semn de sprijin pentru autonomia Ținutului Secuiesc și împotriva anulării actului de retrocedare a clădirii Colegiului "Szekely Miko" către Eparhia reformată din Ardeal. Protestele de la Budapesta au coincis cu demonstrațiile organizate la Sfântu Gheorghe și în alte orașe cu populație maghiară din Transilvania. La demonstrația de la Budapesta, la care a participat și liderul partidului Jobbik, Tamas Gaudi Nagy, a fost elaborată o petiție în numele Consiliului Național Secuiesc în care se cere partidelor și personalităților publice din Ungaria să sprijine autonomia Ținutului Secuiesc și totodată se cere guvernului român să retrocedeze proprietățile confiscate ilegal.

La 1 decembrie Ambasadorul României în Marea Britanie, s-a aflat la Cardiff, pentru a participa la lansarea Colecției de carte românească din cadrul Bibliotecii din capitala Țării Galilor. Demersul are la bază o propunere de colaborare pe multiple planuri cu un oraș din Marea Britanie, transmisă Ambasadorului României de către domnul Tudor Pendiuc, Primarul Municipiului Pitești. Colecția de carte românească reprezintă o inițiativă a Asociației Române din Țara Galilor, a demer-

surilor domnului Ștefan Giurcă, președintele Asociației, cu sprijinul Ambasadei României, și include 300 de cărți donate de Institutul Cultural Român. Lansarea Colecției a avut loc în prezența domnului Profesor Universitar Dr. Andrei Marga, președintele Institutului Cultural Român, și a domnului Keith Jones, Viceprimarul orașului Cardiff.

Ambasada României în Regatul Spaniei a organizat în 28 noiembrie un concert extraordinar la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando oferit de Cvartetul Transilvan. Pentru Ziua Națională a mai fost postat pe site în 29 noiembrie mesajul Ministrului Afacerilor Externe de Ziua Națională a României

La 29 noiembrie 2012 Ambasada României în Italia împreună cu Accademia di Romania din Roma au organizat 2 evenimente pentru a marca Ziua Națională a României. La sediul Ambasadei României în Italia a avut loc recepția oficială de Ziua Națională la care au participat în jur de 400 de invitați, între care și Ministrul Afacerilor Europene italian Enzo Moavero Milanesi. Iar seara, la Accademia di Romania din Roma, în prezența a peste 150 de persoane, a avut loc ceremonia de premiere a unor personalități italiene de prestigiu, în semn de recunoaștere a sprijinului acordat României pentru realizarea obiectivelor sale de politică externă.

Festivitatea dedicată Zilei Naționale a României a avut loc în acest an la sediul Ambasadei României la Berlin. La eveniment au fost prezenți peste 500 de invitați: membri ai Parlamentului german (Bundestag), înalți reprezentanți ai instituțiilor guvernamentale, membri ai corpului diplomatic acreditat la Berlin, reprezentanți ai mediilor culturale, academice, economice, mass-media, precum și ai mediului asociativ românesc din Germania.

Ambasada României în China a marcat, miercuri seara, Ziua Națională, în prezența a câteva sute de invitați din mediul politic, diplomatic și de afaceri din marele stat asiatic.

În timp ce alte reprezentanțe românești în lume au organizat diferite evenimente (Ambasada României la Viena - concert de muzică populară, cu participarea solistei Nicoleta Voica; Ambasada României la Havana - Săptămâna culturii românești, Săptămâna Filmului Românesc, expoziția filatelice "România se prezintă", organizată de Federația Română de Filatelie, concert de Ziua Națională cu tinerii muzicieni Tudor și Călin Andrei și Aurelia Vișovan, expoziție de fotografie și pictură și expoziția de documente de arhivă "150 ani de la înființarea MAE"; Ambasada României la Nicosia - concertul naistului Nicolae Voiculescu).

INTERVIU CU MIHAELA MIHAI

GABRIELA CĂLUȚIU SONNENBERG

„Când este vorba despre țara mea, eu nu fac compromisuri !” (M.M.)

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Bună ziua Doamna Mihaela Mihai. Înainte de toate vă mulțumesc pentru amabilitatea cu care ați răspuns invitației de a-mi acorda acest interviu, în condițiile în care sunteți angrenată momentan în numeroase activități de reprezentare. Românii din întreaga lume vă cunosc și vă iubesc. Sunteți una din cele mai apreciate cântărețe din România, remarcată în țară începând cu anul 1967 și în străinătate cu începere din 1969, când ați câștigat Marele Premiu la Festivalul Internațional al Prieteniei din Germania. Ce alte premii și distincții v-au marcat cariera ulterior?

Mihaela MIHAI: Deși a trecut multă vreme de atunci, mă umplu de emoție și bucurie amintirile legate de Mențiunea obținută la Festivalul Internațional «Cerbul de Aur» din Brașov, în același an, apoi Mențiunea la Festivalul Internațional de la Sopot – Polonia, în 1971 și Marele Premiu la «Coupe d’Europe du tour de Chant» (retransmis prin Eurovision) la Knokke le Zoute, Belgia (1971).

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Spre deosebire de mulți artiști cu calități îndoielnice, care au profitat de vremurile tulburi ale proletcultismului, făcând carieră sub mottoul „Voi ce-n lume cântați/ pe la televizor/ nu uitați c-aveți frați/ pe la Conservator”, sunteți una dintre cântărețele noastre profesioniste. Ați absolvit cu brio Facultatea de Muzicologie a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București. Dacă îmi amintesc bine, la scurt timp după debutul muzical a urmat cel artistic, pe marile ecrane.

Mihaela MIHAI: Așa este. Am avut șansa de a colabora cu regizorul Mircea Mureșan, jucând alături de actori consacrați precum Octavian Cotescu, Toma Caragiu, Ion Besoiu, Gina Patrichi, Gheorghe Dinică, Dan Nuțu, Draga Olteanu-Matei. Am fost distribuită în rolul feminin principal din filmul „Asediul”, în 1972, respectiv „Bariera”, în 1973.

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Pentru cititorii noștri români stabiliți în străinătate, ar fi interesant de știut prin ce țări ați efectuat turnee și pe unde ați mai participat la spectacole.

Mihaela MIHAI: Am apărut în numeroase emisiuni TV și Radio, concerte, discuri, turnee în țară și în străinătate, începând din anul 1967. Printre țările în care am fost invitată se numără Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, Elveția, Franța, Germania, Israel, S.U.A., Turcia, fosta URSS.

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Din nefericire, mulți dintre noi au mari lacune la capitolul informării despre activitatea personalităților din cultura noastră, care au optat pentru emigrare. Puteți descrie, pe scurt, evenimentele principale care v-au marcat viața și cariera după ce ați luat drumul pribegiei?

Mihaela MIHAI: Începând cu anul 1978, mi-am construit cu migală viața nouă, în Franța, în exil, bazându-mi cariera pe pilonii experienței profesionale din consultanță și medii de comunicare.

Am colaborat, timp de 16 ani, la derularea campaniilor electorale municipale, legislative, prezidențiale (sub Valéry Giscard d’Estaing), dar și la campanii publicitare comerciale, pentru parteneri precum Primăria Parisului, Ministerul Agriculturii, Prevenția Rutieră, parfumurile Guerlain, Hitachi, etc. În 1988 mi-am continuat studiile la Universitatea Paris X - Nanterre și am devenit membru al Societății Franceze de Autori și Compozitori Dramatici (SACD). După căderea Cortinei de Fier m-am implicat în liberalizarea audio-vizualului din România, punând bazele Departamentului de Publicitate al T.V.R – București, ca directoare. Între anii 1994 și 1999 am colaborat cu Societatea Națională de Televiziune „France 3 Télévision” și am predat cursuri de Tehnici de Comunicare și Expresie Orală jurnaliștilor francezi. După căsătoria mea cu Ambasadorul României la Paris, în toamna anului 1999, am participat la diverse dialoguri, susținând și completând activitatea soțului meu.

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: O viață palpitantă și o carieră ca-n filme, s-ar putea spune! Contrar aparențelor, însă, dacă este să aruncăm o privire asupra tractoriei pe care ați urmat-o după revenirea în țară, cu greu ne putem decide care din perioade a fost mai interesantă : sunteți la ora actuală Director de Comunicare al Consiliului National al Audiovizualului din București (din anul 2000); între 2006 și 2008 ați deținut Președinția Federației Naționale a Sindicatelor din Cultură și Artă – Cartel-Alfa iar din anul 2005 sunteți Președinta Uniunii Artiștilor Liber-Profesioniști din România (U.A.L.P.R.). Depășind sfera artisticului, în anul 2008 ați candidat pentru postul de Primar General al Capitalei. Judecând după numărul mare de responsabilități oficiale pe care vi le-ați asumat începând cu anul 2001, ca personalitate publică, se poate spune că ați inaugurat o nouă etapă în viață?

Mihaela MIHAI: Cred că am făcut trecerea de la acumulare la valorificarea experienței adunate. Fără îndoială că îmi doresc de pe acum să pun în practică ce am învățat și să ajut acolo unde este mai multă nevoie, acolo unde românii sunt neglijăți și dezavantajați. Pentru început mi-am îndreptat atenția spre colegii mei de breaslă și sunt mândră că am reușit să fiu inițitoare, autoare și membru în Comisia pentru punerea în aplicare a Legii 109/2005. Legea reglementează indemnizația pentru activitatea de liber profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România... Din 2006, grație acestei legi, în jur de 7000 de artiști primesc lunar, prin Casele de pensii, această indemnizație pe care o așteptau de 50 de ani...

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Înțeleg că v-ați îndreptat atenția și spre reprezentarea României în afara granițelor, mizând pe experiența acumulată în cei 24 de ani petrecuți în Franța. În ce mod intenționați să interveniți pe plan european? Vă propuneți să interveniți și pentru românii din străinătate?

Mihaela MIHAI: În anul 2009 mi-am depus candidatura pentru Parlamentul European. Deși candidam ca politician independent, fără a avea un partid care să mă susțină, am reușit să adun 60.000 de semnături pentru acest demers. Fiind alegeri uninominale, a fost o încântare să

constat cât de mult mă apreciază românii. Mulți mi-au scris că mă iubesc și că mă respectă; singura problemă este să aflu că sunt candidat. Intenția mea este să candidez din nou la alegerile pentru Parlamentul European din anul 2014 și sper de data aceasta într-un final fericit. Cunosc problemele românilor din străinătate din proprie experiență. Comunitatea română nu este la fel de bine încheagată ca aceea a polonezilor, portughezilor sau a altor nații. Știu de ce și pot propune soluții, atât pentru consolidarea solidarității românilor din străinătate, cât și pentru obținerea și respectarea drepturilor noastre în contextul european.

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Concret, care ar fi măsurile la care v-ați gândit?

Mihaela MIHAI: Voi face demersuri pentru a obține în cadrul Uniunii Europene dreptul la muncă al cetățenilor români, recunoașterea diplomelor, recunoașterea drepturilor la asigurări sociale (reciprocitatea drepturilor de pensie, gratuitatea îngrijirilor medicale, ajutoarele pentru handicapați, etc). Acestea sunt drepturi care se negociază prin acorduri cu UE și se semnează de către Guvernul României. Noi, parlamentarii, avem datoria să facem presiuni, în scris, asupra Guvernului României pentru a accelera aceste negocieri spre rezolvarea problemelor românilor din diaspora europeană.

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: În paralel, înțeleg că doriți să vă implicați în continuare și în procesul decizional din interiorul țării. La alegerile parlamentare din decembrie candidați la postul de

Senator responsabil pentru interesele românilor din diaspora. Care sunt atuurile pe care vă sprijiniți această candidatură ?

Mihaela MIHAI: Singura misiune a Parlamentului este aceea de a face Legi. Eu știu nu numai să studiez și să-mi fac o opinie, dar știu să și concep, să scriu și să susțin în Parlament un Proiect de lege. Am făcut-o deja, în 2005. Spre deosebire de alegerile pentru Parlamentul European, când nu aveam un partid care să mă susțină, de data aceasta propunerea vine din partea PRM, cu toate avantajele și dezavantajele pe decurg din acest demers. PRM, ca toate partidele, are adepții și adversarii săi. Insist pe faptul că și aceste alegeri sunt uninominale și că, implicit, se votează în primul rând omul. Îmi bazez întreaga activitate pe un cuvânt-cheie: respectul. Eu respect România și fac tot ce pot pentru ca românii să fie respectați oriunde în lume. Romania are un destin de indeplinit, important este sa fim mulți care credem in el. Politica, așa complicată cum este, rămâne o artă a compromisului.

Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Care sunt concret problemele de rezolvat în interiorul țării, în interesul românilor din diaspora?

Mihaela MIHAI: Ca probleme de rezolvat în colaborare cu autoritățile române au prioritate: obținerea mai ușoară a documentelor de stare civilă, stimularea întoarcerii acasă, problema copiilor rămași acasă, problema infracționalității atribuite cetățenilor români. În acest sens, lucrez deja la un proiect de Lege al expatriaților. Odată ce Legea aceasta

va fi adoptată, voi vizita personal Ambasadele și Consulatele române din țările europene, pentru a accelera punerea ei în aplicare. Gabriela CĂLUȚIU SONNENBERG: Idealurile și proiectele la care puneți umărul sunt extrem de pozitive și în interesul românilor de pretutindeni. Vă dorim succes la punerea lor în aplicare! Pentru final, aveți un mesaj pe care doriți să-l adresați românilor din diaspora?

Mihaela MIHAI: Românii din străinătate sunt o populație foarte pestriță, cu probleme și cu moduri de viață extreme: țigani, paria, cerșetori, dar și muncitori, aventurieri și, mai ales elite. Distanțat de destinul său și de destinul României, fiecare își cere dreptul la o viață mai bună, liberă. În tragedia românilor care s-au rupt de țară, suferă și cei plecați, dar și cei rămași. Eu îmi propun să vin în ajutorul ambelor părți, acționând ca o punte de legătură. Ca să nu se rupă generațiile și continuitatea lor. Trăiesc cu convingerea că iubirea și frumusețea naște iubire. Îmi doresc să fiu agentul de legatură între sufletele dispersate și țară. Românii doinesc de dor iar eu știu doini mai bine decât oricine. Eu personal, la fel ca și românii din diaspora, când e vorba de țara mea, nu fac compromisuri, ci, după cum am dovedit, am preferat mai bine să plec. Acum avem șansa de a confrunta societatea noastră, aparent pierdută, cu oglinda celor învățate prin locurile prin care am trăit în străinătate. Numai așa putem să-i vedem defectele, numai așa o putem ajuta.

Providing general, cosmetic and implant Dentistry

Adrian A. Sarchisian, D.D.S.

Sacramento Dental Group

6611 Coyle Ave.-Carmichael, CA 95608

Phone: (916) 965-6250

www.sacramentodentalgroup.com

ALIN D. CINTEAN, ESQ.

AVOCAT ROMÂN ÎN SACRAMENTO ȘI
SAN FRANCISCO

901 H STREET, SUITE 100
SACRAMENTO, CA 95814

201 SPEAR STREET, SUITE 1100
SAN FRANCISCO, CA 94105

CAZURI PENALE, ACCIDENTE RUTIERE,
ACCIDENTE LA LOCUL DE MUNCĂ

CRIMINAL DEFENSE, PERSONAL INJURY,
WORKERS COMPENSATION

(916)585-4434

WWW.AVOCATROMAN.COM WWW.CAL-LAWYERS.COM

1 DECEMBRIE 2012 LA SACRAMENTO

MIHAI PETRE CHIRIUC. PHOTO: ADI KASZONI

DORINA MANGA. PHOTO: ADI KASZONI

DICK JAMES & SOFIA ZAMBREAN. PHOTO: ADI KASZONI

DANSUL CAPREI. PHOTO: ADI KASZONI

HORA ROMANILOR. PHOTO: ADI KASZONI

VALENTINE'S DAY SUPER PARTY!

“VA PUPA JEAN!”

CONCERT
LIVE

JEAN DE LA CRAIOVA

AUTENTIC

ACOMPANIAZA “JEAN DE LA CRAIOVA” BAND

STELIAN PETCU
VOCE SI CLAPE

LEONARD ZAHARIA
VIOARA

ANAMARIA FERENTZ

ASOCIATIA CULTURALA MIORITA
VA INVITA SA PARTICIPATI LA:
BALUL INDRAGOSTITILOR
VINERI, 15 FEBRUARIE 2013
ORA 6 PM, PRET BILET \$30
6700 8th Street, Rio Linda, CA 95673

INFORMATII LA 916-868-5395

CUTIA PANDOREI

LIANA SAXONE-HORODI

În mitologia greacă, PANDORA a fost prima femeie din lume, creată din apă și pământ de Hefaios-tos, zeul meseriașilor, la ordinul lui Zeus. Zeii au înzestrat-o cu multe talente: frumusețe, eleganță, putere de convingere și așa mai departe. De aici îi vine și numele, PANDORA, adică înzestrată „cu toate darurile”. Când Prometeu, a furat focul din Olimp, Zeus s-a răzbunat ducându-i-o pe Pandora fratelui acestuia.

Pandora fusese înzestrată cu o cutie pe care nu avea voie, în niciun caz să o deschidă. Împinsă de firea sa curioasă, PANDORA a deschis cutia și toate relele din lume, care erau închise în interior, au scăpat și s-au împrăștiat pe tot pământul. S-a grăbit să îi închidă capacul, dar totul scăpase, excepție făcând un lucru care stătea la fundul cutiei, SPERANȚA.

Mi-am amintit de această poveste din mitologia greacă pentru că mă hotărâsem să-i dau Doinei Meiseles un interviu pentru publicația „Jurnalul săptămânii”, interviu exclusiv, în care să povestesc lucruri pe care nu le-am mai povestit niciodată, gândind că, voi ”deschide Cutia Pandorei”.

Au trecut zile și nopți și, mai ales nopți, în care m-am gândit cum și de unde să încep. Se zice că „noaptea este cel mai bun sfătuitoar”. S-a adeverit. Vă dați seama că în timpul celor 50 de ani în care nu am încetat să creez, au apărut o mulțime de interviuri, s-au adunat caiete de impresii și nu mai vreau să repet lucruri pe care le-am mai spus. Atunci, de unde să începem?

Mă gândesc să începem de la apariția, anul acesta, a Albumului „Liana Saxone-Horodi, 50 de ani de creație”. Pot spune că acest Album se datorează soțului meu, Mirel Horodi, care începând cu luna noembrie 2011 a muncit enorm, împreună cu echipa formată din graficiana Tami

Sinar și fotograful de artă Ariel Warhaftig. El a vrut să-mi facă acest cadou, pe care mi-l doream de mult, ca să mă încurajeze, să am mai multă încredere în mine și în posibilitățile mele.

Tristețea apare încă de la începutul albumului, unde în introducere scriam: „Acest album, cuprinzând peste 50 de ani de creație artistică, este o mare bucurie pentru mine. Dar, cu toate acestea, nu pot să uit «micul diavol», atât de bine descris în autobiografia sa de regretatul artist Dudu Dotan. La fel ca și Dudu Dotan aș avea toate motivele să mă simt mulțumită, dar uneori mă simt nefericită. Probabil că în mine trăiește acel «mic diavol», care nu mă lasă să mă bucur din plin de viață. Uit însă de el atunci când pictez: pictura este pentru mine o lume întreagă”.

Mi-a luat mult timp ca să-mi dau seama de unde-mi vine această tristețe. Repetam continuu că am ajuns să progrez în pictură „mergând pe Via Dolorosa” și fiind de nenumărate ori Pasărea Phoenix. Părea că citez dintr-o telenovelă dar, din păcate, era adevărat. Întrebarea se pune: unde și când? Întrebarea aceasta nu-mi dădea liniște și nu reușeam să aștern măcar un rând.

Am repetat de nenumărate ori: „Nu mă mai uit în urmă, TRE-CUTUL a fost presărat cu multe REALIZĂRI dar și cu multe DECEPȚII, trăiesc cu intensitate PREZENTUL și mă rog lui Dumnezeu ca VIITORUL să fie BUN, să fim SĂNĂTOȘI și să continuăm să creăm!”. Nu pot să spun una și să fac alta.

În „conflicte”, pe care din păcate nu le-am putut evita, am simțit revoltă dar nici odată ură. Mai mult, judecând la „rece” am găsit întotdeauna că vinovatul sunt eu, prea încrezătoare, prea generoasă, atribuiam celuilalt calități care nu existau. De multe ori l-am citat pe cunoscutul publicist Sever Plotzker,

de la Yediot Aharonot, care scria în poezia „SĂ ALUNGĂM OBSESIA URII”: „Ura este o uliță întunecată/ Fără ieșire/ Fără destinație/ Fără lumină la capăt,/ Fără rază de speranță./ Toată numai întuneric,/ Ea nu duce la nici un loc,/ Numai la distrugerea celor care merg pe ea”. Și atunci, ce am eu de făcut? Pictiez enorm, sunt mult mai harnică decât în trecut, când am „de ce” scriu câte

un articol, mă ocup de casă, de copii, de nepoți citim, vizionăm piese de teatru, filme, ascultăm muzică, ne petrecem prea mult timp la televizor și la internet. Mă bucur că acum pot publica la publicațiile pe care Doina Meiseles le conduce cu pricepere și respectând etica jurnalistică.

N-ar fi înțelept să dezgrop lucruri supărătoare din trecut. Nu mi-ar folosi nici mie nici altora. De aceea mă

opresc aici, renunț la interviu... Din CUTIA PANDOREI, nedeschisă, rețin numai SPERANȚA. Vreau să sper că vom fi sănătoși și vom ajunge la anul, în luna martie, să ne sărbătorim cei 40 de ani de la nuntă prin cea mai mare expoziție a mea, care va avea loc în sala mare a galeriei centrale de la Ein Hod. Un mesaj pozitiv și optimist...

CALIFORNIA TRAVEL

VA OFERA CELE MAI REDUSE PRETURI IN FIECARE SEZON

Agentia noastra va sta la dispozitie cu tarife si din alte orase.

Din:	La: BUCURESTI	CLUJ	TIMISOARA	BUDAPESTA
Los Angeles	\$ 495	\$ 545	\$ 575	\$ 480
San Francisco	\$ 495	\$ 545	\$ 545	\$ 480 +
Sacramento	\$ 525	\$ 575	\$ 575	\$ 490 Taxe
Phoenix	\$ 535	\$ 585	\$ 585	\$ 495
Portland	\$ 545	\$ 590	\$ 590	\$ 495
Bucuresti-Los Angeles	E 775	Budapesta-Los Angeles	E 675	Plus taxe

VACANTE DE NEUITAT – CROAZIERE – MASINI - HOTEL USA/EUROPE

21785 Calle Prima, Moreno Valley, CA 92557

TEL: (951) 682-4492 & (714) 486-1915

MIRCEA ELIADE ȘI MAITREYI

MIHAI ȘTIRBU

Enigmaticul Mircea Eliade (1907-1986) și-a împărțit viața, trăindu-și-o în România într-o perioadă tulbure și controversată, în Portugalia, Franța, și India, apoi definitiv în America, unde și-a scris mare parte din Istoria religiilor.

În 1928 a devenit licențiat în filozofie la Universitatea din București, cu teza „Contribuții la filosofia Renașterii”. A studiat ebraica și limba persană, învățând italiană ca să-l citească în original pe Papini, apoi engleza pentru a-l putea citi pe Frazer. În același an a călătorit la Roma, unde a studiat cu febrilitate în bibliotecă, apoi în noiembrie a ajuns în India, pentru că maharajahul Manindra Chandra Nandy de Kassimbazar îi promisese o bursă de studii. La Calcutta, la Biblioteca Imperială l-a întâlnit pe marele filozof indian Surendranath Dasgupta, care-l acceptase ca doctorand. S-a dedicat studiului gramaticii sanscrite și a filosofiei hinduse. Datorită aprecierii de care se bucura, s-a mutat în casa lui Dasgupta, unde Eliade a descoperit, nu numai o bibliotecă imensă, ci și pe frumoasa Maitreyi, fiica profesorului. Între cei doi tineri s-a înfiripat o idilă. Povestea de dragoste dintre Eliade și Maitreyi Devi a fost una atipică, unică prin însuși zbuciumul conștiinței lui. La început, Mircea n-o plăcuse pe indianca zvăpăiată, pe care o vedea urâtă față de alte tinere. Dar sentimentele confuze, transformate într-o iubire platonică față de misterioasa, spirituala și fermecătoarea Maitreyi, l-au împins către o stratagemă uimitoare: pentru a putea comunica intim, a învățat-o pe Maitreyi limba franceză, iar ea l-a învățat bengaleza. După doar câteva zile, Mircea Eliade s-a hotărât s-o ceară în căsătorie pe hindusa de doar 16 ani. „Cu tot ce putea separa o sensibilitate și o cultură indiană de una occidentală, cu toate neîndemânările sau îndrăznelile noastre, dragostea a crescut și s-a împlinit așa cum îi era destinul”, scria Eliade în „Memoriile” sale. Intenționa ca având acceptul mamei și dovada unui venit lunar de 35 de lire sterline, să treacă la hinduism, asemenea viitoarei soții. Maitreyi a acceptat să-i devină parteneră de viață doar după o judecată minuțioasă, conformă tradițiilor indiene, dispusă totuși la concesii de dragul tânărului român. Dar, când tatăl lui Maitreyi a aflat de intenția celor doi, reticent fiind la ideea unei legături între fiica sa și un creștin, a reacționat radical, alungându-l din casă. „Ești un mare maestru în arta disimulării. Niciodată, dar niciodată să nu mai încerci să vii la mine acasă, sub niciun motiv”.

Ajuns la mănăstirile din Himalaya, la Rishikesh Svarga Ashram, a avut drept guru pe Swami Shivananda. Din nou în Calcutta, a învățat limba tibetană și a studiat etnografia Asiei orientale. La sfârșitul anului 1931 s-a văzut silit să părăsească India, pentru satisfacerea stagiului militar în țară. Clipele trăite alături de Maitreyi și sentimentul neîmplinirii, nostalgia după ce ar fi putut să fie, l-au determinat pe Eliade să adune material documentar (corespondența cu ea, scrisorile primite de la profesorul indian, o fotografie veche, o șuviță de păr, flori uscate între paginile unei cărți, jurnalul zilnic al acelor ani), pentru un roman unic. La sfârșitul lunii aprilie 1933 i-a apărut, la numai 26 de ani, romanul Maytrei, foarte bine primit de critica vremii și de cititori. În același an a devenit doctor în filosofie „Magna cum laude” cu teza despre Yoga, în fața comisiei conduse de Dimitrie Gusti. Devenind consilier cultural la Lisabona între 1941 și 1944, a învățat și limba portugheză. Între 1945-1949 a predat la Sorbona, colaborând la revistele Critique, Revue de l'Histoire des religions, Comprendre, Paru, etc. Din ianuarie 1958 a început să predea la Universitatea din Chicago, apoi din mai 1966 a devenit membru al Academiei Americane de Arte și

Științe, și Doctor Honoris Causa la Universitatea din Yale. Din 14 februarie 1976 a primit titlul de Doctor Honoris Causa la Universitatea Sorbona. Autor a 40 de volume științifice, opere literare și eseuri filozofice traduse în 18 limbi și a circa 1.200 de articole și recenzii cu o tematică extrem de variată, Mircea Eliade a rămas în literatura universală prin monumentală trilogie „Istoria ideilor și credințelor religioase”.

A fost al doilea fiu al căpitanului Gheorghe (Ieremia) Eliade și al Jeanei, (născută Vasilescu). Tatăl, asemenea fraților săi, și-a schimbat numele în Eliade dintr-un elan patriotic, datorită admirației față de scriitorul pașoptist Ion Heliade Rădulescu. A avut o soră, Corina, mama semioticianului Sorin Alexandrescu.

Se pare că prima femeie care a apărut în viața lui Mircea Eliade și i-a fost aproape, a fost Rica Botez (căsătorită Stoicescu), care-l vizita în mansarda lui de adolescent studios. Se cunoscuseră printr-o colegă a Ricăi, Erifli Comati, într-o excursie la Mănăstirea Pasărea. Tânăra serioasă, studioasă, deja respinsese avansurile sentimentale ale lui Radu Boureanu, Anton Holban sau Zaharia Stancu. Însuși scriitorul își amintea: „Într-o zi de decembrie, când căzuse prima zăpadă, a apărut și o fată cu ochii de culoarea violetelor și părul tuns scurt, cu breton. Mi s-a părut frumoasă și îndepărtată, coborând parcă dintr-o altă lume, pentru că nu semăna cu nici una din fetele pe care le cunoscusem până atunci. O chema R...; avea o voce gravă, joasă, senzuală, conștând cu chipul ei de personaj de roman englez. De câte ori ușa mansardei se deschidea și auzeam pașii mărunți ai Ricăi, râsul ei scurt, grav și senzual, simțeam cum începea să mi se bată inima. R. avea obiceiul să vină la intervale destul de rare, dar întotdeauna neașteptată și sub pretexte neverosimile. Săptămânile care s-au scurs până la plecarea în India au fost cele mai dramatice. R. fusese numită profesoară la liceul din Strehaia, de unde-mi trimitea zilnic scrisori deznădăjduite. Îi răspundeam și eu tot zilnic, fără să înțeleg de ce-i scriu cu atâta înverșunare - pentru că iremediabilul se împlinise...” Sentimentele lor au fost profunde, dar n-au vorbit niciodată despre dragoste, chiar dacă Mircea a încercat de multe ori s-o facă să înțeleagă ce simțea pentru ea. A iubit-o cu o iubire tristă. ” Împreună cu colegii au fost cu „Moș Ajunul” în decembrie 1925, la Familia Regală, la Patriarhie, la Palatul cu Lei, la Octavian Goga și la alte personalități ale timpului. În 1926, tot împreună au ajuns la Iași, unde au fost primiți la Ionel Teodoreanu acasă și la redacția “Vieții românești”, unde i-au cunoscut pe Garabet Ibrăileanu și pe George Topârceanu. Se știa despre intenția lui de a pleca în India. Prin-o exprimare anecdotică, mama lui Mircea Eliade a îndemnat-o pe Rica: “Mărită-te cu nebulul ăsta, ca să nu plece!”. Ea îi înțelesese vocația și nu s-a opus plecării.

În prima tinerețe, pe când aspira la o carieră universitară, a avut două iubiri, fiind obligat să aleagă între Sorana Botez, actriță la Teatrului Național din București, și o funcționară, Nina Mareș, divorțată și care avea o fiică. Ajuns în camera celei de a doua, pe când încerca să-i explice „filosofic” intenția de a renunța la ea, observă că femeia se apropia încet de fereastra deschisă, cu intenția de a se arunca în gol, nemaiputând rezista șocului produs de pierderea celei de-a doua mari iubiri. Poate sentimentalismul lui Eliade l-a determinat să-și schimbe imediat strategia. A ales, considerând că menirea sa era de a salva o viață, să-i propună să-i devină soție. Nina intuise acest „sacrificiu”, asigurându-l că oricum nu vor rămâne mult timp împreună: „știu c-am să mor tânăr”. N-au avut copii, fiindcă Eliade nu voia. „În această privință, Nina a acceptat un sacrificiu și drama aceasta secretă constituie și cheia romanului «Nuntă în cer»”. Totuși, la începutul relației lor,

Nina a pierdut copilul lui Eliade. De aici s-a ales și cu un cancer uterin. Despre aceasta etapă a vieții, și aventură în același timp, vorbește însuși Mircea Eliade: „Iubeam pe Nina, mă exaspera Sorana, dar nu puteam renunța nici la ea. Le mițeam pe amândouă. Și păcatul lor a căzut asupra mea. Pentru că în iunie 1933, Sorana și-a făcut un raclaj, iar în aceeași lună Nina mi-a spus că e însărcinată și, deși nu eram încă căsătoriți, m-a implorat să lase copilul, chiar dacă dragostea noastră nu va avea o consacrare oficială. M-am opus din răputeri, și Nina m-a ascultat. Nu știu în ce condiții și-a făcut raclajul, dar de atunci n-a mai rămas niciodată însărcinată - iar în 1943 a descoperit, la București, că avea un cancer uterin. Oare n-a fost provocat de raclaj? Și atunci, nu sunt eu vinovat de suferințele și moartea ei...”

Nina avusese un destin tragic, poate determinat indirect și de primul soț care era militar de carieră. De unul dintre camarazii săi, Nina s-a îndrăgostit. Sentimentele de dragoste curată au determinat-o să divorțeze, dar soțul n-a acceptat, ș-atunci ea l-a părăsit pentru tânărul locotenent. Doar că tatăl acestuia, un vestit general pe atunci, l-a trimis cu o misiune în capitala Franței. Acolo, dând dovadă de un nepotrivit umor negru, glumind, a aranjat să-și însoare fiul, chiar dacă el era după o beție cu camarazii de arme. „Cînd ziarele din Brașov au anunțat căsătoria, Nina a avut un asemenea șoc, încît a trebuit să fie transportată la clinică”, nota chiar Eliade într-un volum de memorii. Căsătoria cu Nina n-a durat mult, fiindcă după zece ani, în noiembrie 1944, ea a murit. Cu toate păcatele ei, îi dăruise soțului întreaga sa dragoste. Dezechilibrul produs de moartea ei, l-a marcat pe Eliade profund. Prin „Jurnalul portughez” (cea mai pesimista scriere a lui), s-a confesat tuturor, arătându-și dragostea pentru prima soție, pe care-o îngrijise în ultimii ani de suferință. Fiind bolnavă de cancer, o internase la Lousa. „Am adus-o astăzi pe Nina la „Casa de sașe e de repous” din Lousa. A urcat anevoie cele două etaje, rezemîndu-se în baston. Am urcat după-amiază pe coamele dealurilor. Singur. Mi-am amintit de ultima ascensiune făcută cu Nina, în vara 1939, cînd ne-am suit la Bran și de acolo am traversat munții”. Eliade mai nota: „Nu vreau să mă gîndesc la cauzele materiale ale morții ei: la imensul șir de dezastre - cancerul din vara lui 1943, sciatica din februarie 1944, razele din iunie, hemoragia, parotidita, glanda sublinguală, pulmonul drept probabil blocat de o tuberculoză galopantă”. După pierderea soției s-a sfârșit și slujba lui de atașat al ambasadei României la Lisabona. A ajuns șomer sărac, fiindcă își vinduse până și cărțile pentru a-i cumpăra Ninei medicamente. Nina a fost femeia cea mai importantă din viața lui, iar la cinci ani după moartea ei, i-a dedicat monumentală lucrare care a făcut înconjurul lumii, „Tratat de istorie a religiilor”. Fiica adoptivă Giza (Adalgiza Tătărescu), fiica soției sale Nina Mareș, a fost colegă cu viitoarea noră (Irina) a fratelui său, generalul Constantin Ieremia. Eliade a ținut legătura cu dânsa doar pînă în 1948, când Giza a emigrat în Argentina.

Cel mai bun roman al său rămâne Maitreyi, probabil ca un ecou al sentimentelor și trăirilor sale încă din perioada în care locuia în casa lui Dasgupta, care aduce în prim plan o experiență existențială specifică tinereții, dragostea. Dar Maitreyi a existat în realitate, a venit și în țara noastră, după ce reușise să-l întâlnească pe Mircea Eliade la Chicago. Ea primise o educație aleasă, era sensibilă și scria poezii încă din copilărie. La doar 16 ani și-a publicat primul volum de poezii, prefăcut de Rabindranath Tagore. A publicat patru volume de poezie, opt lucrări despre viață și opera Guru-lui său, Rabindranath Tagore, a scris cărți de filosofie sau cu tentă socială și, cărți

de călătorie. Ca scriitoare, Maitreyi Devi a fost una dintre personalitățile Bengalului. Altruistă, dornică de a face bine, a fondat în 1964 „Council for the Promotion of Communal Harmony” și a fost vice-președinte al All-India Women's Coordinating Council. A fondat și un orfelinat pentru ajutorarea și educarea copiilor din zona Calcuttei și a celor rămași în India (Bengal) ca urmare a separării Bangladeshului (Pakistanul de est) de Pakistan, în 1971. Aflase de romanul care-i purta numele. Datorită ei, avem o tulburătoare poveste a iubirii imposibile dintre un european și o indiancă, poveste cunoscută în cercuri largi, nu doar în mediile scriitoricești și academice.

În țara noastră a sosit în iarna lui 1963, la Universitatea din București pentru „o întâlnire cu scriitoarea indiană Maitreyi Davis”. Era deja o doamnă în vârstă, cu o față coșcovită, învelită în șaluri groase, care vorbea în engleză, ajutată desigur de translator, și era altfel de cum ți-o puteai închipui din scrierea lui Eliade. Maitreyi rămâne în memoria colectivă, în egală măsură, reală și imaginară. Dar când a început discursul, femeia bătrână nu mai exista, era doar ea, adevărata Maitreyi. S-a confesat apoi doamnei Irina Eliade, nora fratelui lui Mircea, generalul Gheorghe Eliade, pe când era afectată de primirea, politicoasă dar rece, în casa din Chicago a scriitorului și a soției Christinel. După câteva lacrimi de neevitat, a dorit să adauge: „Scrie-i lui Mircea că m-ai văzut și spune-i să se întoarcă în India. Are nevoie de India.” Între ei, ca oameni reali, se pare că a fost doar o relație platonică. Vizita la București îi oferise șansa de a le cunoaște pe mama și pe sora iubirii sale din tinerețe, dar și a le dărui câte un exemplar din romanul vieții ei, „Dragostea nu moare”, o replică la celebrul roman al lui Mircea Eliade. După pierderea iubitei soții Nina Mareș în 1944, în 1950 el s-a recăsătorit cu una dintre cele mai frumoase femei pe care le întâlnise, Christinel Cotrescu (sora soției cunoscutului dirijor Ionel Perlea), descendentă a unei vechi familii boierești. Ea se trăgea, pe linie maternă, din spița Șendrea. Unul dintre descendenți, hatmanul Șendrea, fusese cumnatul lui Ștefan cel Mare. Se pare că între Șendreștii din secolele XIX-XX și cei din secolul XV exista o legătură de rudenie, care poate va fi dovedită vreodată, pentru că Șendreștii, dar și Coteștii erau neamuri boierești din sudul Moldovei. Numele familiei Cottescu provine de la localitatea „Cotești”, dar din prețiozitate s-a ajuns la varianta cu dublu "t". Christinel era cunoscută în cercul celor apropiați și sub prenumele de Georgette. Se întâlniseră la Paris, în anul 1945, când Mircea Eliade vizita cercurile de români aflați acolo dinainte sau din timpul celui de-al doilea război mondial. Christinel Eliade era o femeie foarte distinsă și foarte frumoasă, cu trăsături remarcabile, avea ochi albaștri, fuma mult, era foarte autoritară.

Familia lui Christinel Cottescu se stabilise în capitala Franței cu mulți ani înainte. Cei doi au fost cununați de filosoful Emil Cioran. Din admirație și dragoste față de Christinel, Eliade spunea: „Nu-mi închipuisem că această angelică blondă cu ochi albaștri și pletele alunecându-i pe umeri, ca la o adolescentă, poate râde în hohote și, mai ales, poate cânta cu atâta voce bună și umor. O primeam și o ascultam fermecat, dar nu-mi dădeam seama ce se întâmplă cu mine, nu știam că suntem urșiți unul altuia...” Împreună, cei doi s-au stabilit la Chicago.

Conform spuselor lui Stelien Pleșoiu, din postura de om de casă al familiei acolo, Christinel „era foarte dură, întotdeauna se punea pe post de șefă în casa aceea, deși a greșit de foarte multe ori, însă, mă rog, era șeful casei, ne trata de altfel pe toți, dar nu m-a tratat pe mine și pe nimeni altcineva mai diferit decît pe soțul ei, autoritar, timbrul vocii de comandă, pe toți ne pune la punct, pe toți ne trimitea cu gunoiul ... Nu ținea cont

de funcții și vă rog să mă credeți, în casa aceea veneu oameni de foarte mari funcții și titluri. Cu cât știa că titlul este mai mare, cu atâta îi umilea mai mult, prin vorbe foarte frumoase, dar foarte tăioase: "te rog sa-mi iei punga de gunoi să mi-o duci jos, te rog să-mi aduci un pachet cu țigări, te rog să...", însă în felul ei, a avut mulți admiratori și foarte multă lume nu scotea un cuvânt în fața doamnei. Eu consider că toată această atitudine a pornit de la faptul că soțul dânsiei era un om foarte moale și cu o personalitate foarte blândă. Pe soț, doamna Eliade îl ținea din scurt, în sensul că-i impunea să-și mănânce dimineața banana și o brânză fără nici un fel de gust, care îl ajuta pe maestru să nu facă alte complicații. Știa maestrul să se folosească de tertipură, pentru a-și bea nelipsitul pahar de scotch, aranjând cu chelnerul să-i pună apă cu gheață, dar chelnerul, printr-un mic aranjament, să-i aducă un pahar cu votcă și, arătându-i soției că el bea apă în loc de scotch, ea foarte generoasă: «Ei bine, poți să bei și un scotch», deci având două pahare. Era foarte greu să îl dezveți de obiceiuri pe care le-a avut toată viața. Maestrul nu putea să trăiască fără pipă, aproape că dormea cu ea în gură. Și doamna fuma foarte mult. Moartea maestrului a fost pentru Christinel Eliade o adevărată nenorocire, pierzându-și tot elanul și toată energia care o caracteriza în timpul vieții acestuia, s-a simțit foarte slabă în fața tuturor, foarte amărâtă. A avut datorii, a terminat într-o sărăcie, că aproape nu-ți vine să crezi. În ultimele trei luni care au premers morții dânsiei, nu mai avea bani nici cu ce să-și plătească chiria. Deci, amîndoi s-au sfârșit săraci, cu toate că ar fi putut avea ceva bani și de la sutele de «prieteni» foarte adevărați și foarte generoși. Dar, după moartea maestrului, au dispărut cu toții și nu o mai căuta aproape nimeni, decât cine știe, câte o persoană să-i ceară câte o carte cu împrumut, sau câte o donație pentru biserică, dar ajutorul din partea românilor nu prea a fost”.

Christinel Eliade și-a împărțit singurătatea, după moartea în 1986 a soțului, până pe 9 martie 1998 la Chicago, cu Claudia Vechiu. Aceasta era o fostă contabilă din Iași, care și-a căutat un rost în America, după ce rămăsese șomeră. În calitate de companie permanentă a bătrânei doamne Georgette Christinel Eliade, i-a administrat tratamentul, i-a pus perfuzii, a ținut legătura cu medicul de familie și a răspuns la telefon. Avea grijă la doamnei Georgette să nu-i lipsească nimic. Ea a știut că "Doamna Christinel era aproape sigură că va muri pe 9 martie, ziua de naștere a soțului ei, după cum chiar își dorea. Mai voia să fie incinerată și să aibă o înmormântare simplă, ca a lui Mircea Eliade. De altfel, doamna a murit ușor, dacă se poate spune așa”, își amintea Claudia Vechiu, din Chicago.

Mircea Eliade, personalitatea recunoscută și-n străinătate, era un om sensibil la frumusețea și la tradițiile locurilor în care a trăit de-a lungul vieții. Prețuirea pentru femeia care dă viață, care stă alături de bărbat în clipe dificile sau la bucurie, prețuirea - în general - pentru femeie, este redată, după cunoașterea tradițiilor din India, de însuși Mircea Eliade: “În India, orice femeie e Devi, o zeiță. Când te adresezi unei doamne sau domnișoare - de orice rang, de orice vârstă - nu pomeniți numele de familie, ci adaugi Devi după numele ei propriu. O domnișoară Indira Sen, ajunge astfel Indira Devi. Amănuntul acesta e semnificativ. India nu vede în femeie nici fecioara, nici amanta. India vede numai zeița, numai jertfa creatoare, mama. Orice altă virtute feminină pălește alături de aceasta din urmă. Orice femeie e adorată întrucât este sau va fi o mamă. De aceea, când cunoști prea bine o femeie ca să o mai poți numi Devi, o numești mamă. Chiar dacă ea e numai o fată de țară sau o adolescentă de colegiu.”

ÎN TRE LEGE ȘI FĂRĂ DE LEGE

FAM. BARBOSU

OCTAVIAN D. CURPAȘ

„Cele șapte păcate cardinale”, Cristian Barbosu, Arad, Carmel Print, 2010, 291 p.

Se poate constata în ultima vreme, o creștere a interesului pentru aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu, Biblia, la problemele concrete ale vieții de zi cu zi. Putem spune că într-un fel sau altul, există nevoia unei redefiniri a creștinismului, în mod deosebit prin realizarea unei apropieri semnificative de problemele cu care ne confruntăm și la care avem nevoie de o rezolvare autentică. Nu întâmplător, numeroase cărți de psihoterapie creștină au fost editate și în limba română, încercând să formeze sau chiar să educe gustul cititorilor în ceea ce privește această abordare oarecum neconvențională în studierea Sfintelor Scripturi.

Cartea „Cele șapte păcate cardinale”, scrisă de pastorul Cristian Barbosu, ne călăuzește în lumea fascinantă a înțelegerii mecanismelor de natură sufletească ce stau la baza diferitelor devieri de comportament și de caracter, descrise simbolic prin noțiunea de cele șapte păcate: mândria, mânia, îmbuibarea, lăcomia, pofta, invidia, apatia.

Cristian Barbosu este păstorul bisericii Metanoia Arad (www.biserica-metanoia.ro). Acesta s-a născut la Arad și a urmat trei școli teologice, absolvind (BA) Moody Bible Institute în 1995, Dallas Theological Seminary (ThM) în 1999, și Trinity Evangelical Divinity School (PhD) în 2009.

Cristian este căsătorit cu Anne, originară din Franța și împreună au doua fete, Tara (8 ani) și Fiona (12 ani). Printre hobby-urile sale se numără cărțile și muntele. Cristian Barbosu este autorul volumelor „Ce

vrea Dumnezeu să știu despre viața de familie”, „Cele zece porunci”, „Habacuc”, etc.

Idolii inimii

Clasificarea celor șapte păcate are o istorie mai lungă, ce datează din vremea Evului Mediu, fiind într-o mare măsură legată de teologia romano-catolică a vremii. De-a lungul timpului, această sumă de șapte păcate a fost preluată și de alte curente religioase, dar și de artă, în speță de literatură și film. Este un lucru deosebit faptul că autorul aduce și în România, într-o versiune modernă, noțiunea celor șapte păcate.

„În istoria bisericii, s-au identificat șapte păcate cardinale sau păcate de rădăcină, stări spirituale ce generează o mulțime de alte păcate în viața unui om. Aceste păcate rup relații, înșeală, înlănțuie și mint, distrugând vieți și destine. Mulți nu le bagă în seamă, dând vina pe temperament, obiceiuri, trecut, circumstanțe – ele fiind însă idoli ai inimii, probleme spirituale adânci, cu multe implicații și consecințe grave.”

Îmbinând cu talent experiența pastorală cu aceea de pedagog și psiholog creștin, autorul reușește să trateze într-un mod original și axat pe studiul biblic, aceste șapte păcate, schițând și eventualele remedii ce se pot aplica. Noutatea acestei cărți constă în faptul că în loc să se rezume doar la o expunere a celor șapte păcate fundamentale, Cristian Barbosu ne pune în față și diferite chestionare de evaluare, ceea ce o transformă practic, acest volum

într-un manual, bazat pe întrebări și discuții.

„Fiecare trece pe aici”

În același timp, inserarea unor studii de caz alături de prezentarea diferitelor învățături biblice generează o atmosferă de prospețime care atrage pe cititor și fixează foarte bine noțiunile ce sunt expuse.

„Puneți-vă centurile de siguranță, fiindcă astăzi vom trece printr-o zonă de turbulență maximă, intrăm pe teritoriul unui păcat care probabil face cele mai multe ravagii printre tineri, dar nu numai. Fiecare trece pe aici, de cel puțin de câteva ori în viață. Unii ajungem răniți, alții zdrobiți, pușini sunt victorioși, dar mulți căzuți, chiar omorâți de acest păcat teribil de puternic, de sălbatic, universal: pofta.”

„Cele șapte păcate cardinale”, o carte vie și atractivă

Având certe calități de povestitor, Cristian Barbosu reușește să capteze atenția și să o mențină de-a lungul întregii cărți, cu o adresabilitate maximă în rândul potențialului public cititor. Din acest punct de vedere, putem spune că nu avem de-a face cu o carte scolastică și nici cu limbajul de lemn religios, ci cu o carte vie, plină de dinamism, atractivă, pe care dacă începi să o citești, cu greu o vei mai lăsa din mână până nu o parcurgi în întregime.

Dincolo de a da sfaturi „moralizatoare” sau de a genera o atmosferă de predică, discursul autorului se îmbracă în tonalități asemănătoare

momentelor în care ai sta de vorbă cu cel mai bun prieten al tău. Această calitate deosebită a lui Cristian Barbosu de a se apropia cu înțelegere și dragoste de cei pentru care lucrează în calitate de pastor, se transferă și asupra relației dintre el și potențialul cititor.

Iubirea nu este o stare, ci o acțiune

„Nu poți spune Îl iubesc pe Dumnezeu, dacă nu faci nimic să-ți demonstrezi iubirea. Iubirea, biblic vorbind, nu este o stare, ci o acțiune. Când știi că există un păcat de care trebuie să te eliberezi și știi că acel păcat Îl rănește pe Dumnezeu pe care tu îl iubești, ce faci? Ce iubești tu de fapt? Pe cine iubești? Păcatul sau pe Dumnezeu?”

Prin astfel de cuvinte, autorul ne conduce către un punct de decizie în care să abandonăm aceste șapte păcate, precum și ceea ce decurge din ele, având drept fundament iubirea pe care ar trebui să o dovedim față de Dumnezeu. Astfel, „Cele șapte păcate cardinale” se constituie ca o pledoarie convingătoare pentru transformarea interioară pe care Dumnezeu dorește să o realizeze prin intermediul Cuvântului Său. Am putea spune că autorul, coborând de la înălțimea amvonului, vine în întâmpinarea fiecărui om dispus să asculte, să privească, să creadă și să acționeze în direcția eliberării de sub jugul unor păcate care altfel l-ar distruge atât pe el, cât și pe cei din jurul său.

MINISTERUL CIMITIRELOR

PR. DR. ALEXANDRU STĂNCIULESCU-BÂRDA

Am fost informați recent că patriarhia a înființat un nou departament, acela al cimitirelor. Asta înseamnă că la nivelul patriarhiei, apoi al mitropoliilor, arhiepiscopilor, episcopilor, poate chiar și al protoierilor se vor înființa structuri corespunzătoare, cu consilieri, inspectori, directori, secretari etc. Nu cunoaștem temeiurile oficiale, care au stat la baza acestei decizii, dar, probabil, ele au fost destul de solide, dacă s-a ajuns la înființarea acestei structuri.

Cele de mai jos nu sunt decât opiniile unui muritor de rând, unui om aflat sub vremi și, nu în ultimul rând, între ciocan și nicovală. De când se cunosc primele date privind organizarea Bisericii, cimitirele au fost în grija sectorului administrativ. Poate chiar de pe vremea lui Duca Vodă! Faptul că acum s-a simțit nevoia să se înființeze un sector special pentru cimitire în administrația bisericească e, probabil, concluzia sectorului pentru cercetare și dezvoltare. Motive ar fi numeroase. Vom cita câteva, care ni se par mai „puternice”:

- Aparițiile de fantome și strigoi din ultimele decenii au pus probleme serioase autorităților. Vă amintiți că imediat după Revoluție apăruseră fantome la Devesel în Mehedinți. Ziarul local de atunci, „Dimineața”, apărea în câteva ediții în fiecare zi și abia putea să facă față curiozității publicului. De fapt fantomele, moroi și strigoi au făcut întotdeauna bani buni, au fost o temă proaspătă și savuroasă pentru presă. Vă amintiți,

de asemenea, cât s-a vorbit în presă despre strigoi dintr-un sat din județul Constanța și cu câtă grijă era prezentat de televiziune fiecare detaliu al problemei;

- Evadările din mai multe cimitire din ultima vreme au fost pe larg analizate în presă și mai ales de televiziuni. Când murea un om pe stradă de foame sau alungat din spital nu era nimic! Când se desființau zeci de spitale, când în unele școli cădeau tavanele pe copii, când mortalitatea de cancer, TBC, SIDA au atins cote nemaîntâlnite, când otrăvurile de tot felul ne-au invadat alimentele, băuturile și aerul prea puțin interesa. Pentru evadările din cimitire și pentru ce zicea cutare sau cutare analfabet ajuns în etajele de sus ale piramidei sociale

era întotdeauna loc suficient;

- Construcțiile impunătoare ce s-au făcut în cimitire în ultimii ani sunt o problemă. În special ai lui Ciordel și ai Cioromelei și-au construit cavouri la suprafață, cu turnuri și turnulețe, cu tâmplărie termopan, cu covoare persane, cu televizoare cu plasmă, cu telefon, internet și încălzire centrală. Ei bine, nu avem o evidență clară a acestor construcții, a crucilor de piatră, de mozaic, de marmură și de lemn. Nici nu știm ce scrie pe toate crucile!

- Aparițiile unor morți în viața publică în ultima vreme constituie o problemă. Se știe că mulți care au murit în urmă cu ani și ani se mai înghesuie și astăzi pe listele electorale, refuză să renunțe la pensiile,

pe care le luau în viață și continuă să le ridice și azi, participă la viața publică, atunci când e vorba de ajutoare și drepturi etc. Nevoia unei structuri oficiale, unor cadre specializate, care să le țină evidența, care să le dea adevărurile că n-au murit de tot sau cam așa ceva e mai mult decât evidentă!

Se zvonește în ultima vreme, pe toate canalele de televiziune, că în curând va fi sfârșitul lumii! Conform învățăturii noastre creștine, la sfârșitul lumii vor învia toți morții din toate timpurile și din toate locurile și trupurile înviate se vor reuni cu sufletele lor și oamenii vor fi iarăși întregi, așa cum au fost în viață pe pământ. Ce ar fi dacă acest zvon ar fi adevărat? Ne-ar surprinde complet

descoperiți, fără structurile administrative corespunzătoare, fără personalul specializat pentru înregistrări, evidențe, repartiții etc.

Acestea sunt câteva considerații, care ar fi putut sta la baza înființării sectorului cimitirelor. Ideea în sine însă este excepțională, ge-ni-a-lă, super-pro-duc-ti-vă! Oricum, chiar dacă acum nu e clar cu ce se vor ocupa oamenii angajați să reprezinte acel sector, în câțiva ani, până se vor clarifica lucrurile, respectivii funcționari – și nu vor fi pușini – ar putea să se conducă după principiul: „dacă nu faci nimic, nu te poate acuza cineva că ai făcut ceva!” Păi, nu? Rădem noi, rădem, dar purceaua-i moartă-n cocină! Din păcate!

(va urma)

The Affordable Alternative To Nursing Homes

CareHorizons.com

— Connecting you with the leading providers of senior care —

**FREE Assessment
and Referral for Seniors**

916-205-CARE
2 2 7 3
www.CareHorizons.com

© 2012 CARE

BELTIM MOBILE DJ

State-Of-The Art Sound And Light Equipment
Professional Video Services

MAKING YOUR OCCASION MORE ENJOYABLE!

COLO DUMITRIU - MOBILE DISC JOCKEY SERVICE

Wedding Receptions--Aniversaries--Banquets
Special Events--Company Socials--Parties

(925)600-1474

Dick James & Associates, Inc.
Apartment House Investments & Property Management

**APARTAMENTE IMPECABILE DE INCHIRIAT !
SUNA ACUM PENTRU O LUNA GRATUIT
SI PRETURI PROMOTIONALE!**

1 Bedroom/2Bedrooms

Community Features: Walk-in Closet, Central Heat & Air, Elegant
landscaping, Sparkling Pool, Laundry Facilities, Covered Parking,
Conveniently Located Near Shops, Restaurants, Public Transportation,
Schools & Hwy 80 Business Route

HILLSDALE VILLAGE

5119 Hillsdale Blvd., Sacramento, CA 95842

TEL: 916-348-6258 FAX: 916-348-7094

TICKETS • CRUISES • TOURS • VISAS • PASSPORTS

gabriel
travel

Elena Cazacu
Travel Specialist

5111 College Oak Dr. Suite "G"
Sacramento, CA 95841
elena@flygabriel.com

Tel. 916. 348.3400
Direct 916.231.3997
Fax. 916. 348.3500
Toll Free. 1.888. 505.4196

Dick James & Associates, Inc.
Apartment House Investments & Property Management

APARTAMENTE IMPECABILE DE INCHIRIAT !

GREAT SPECIALS

Very close to shopping centers, schools,
parks and I 80

TEAL APARTMENTS
vorbiu romaneste

TEL:(916)922-3637 FAX:(916)922-3040

EuroMarket & Delicatessen

Magazin cu produse
alimentare românești

CA LA
MAMA
ACASA!

6428 Fair Oaks Blvd,
Sacramento, CA 95608

TEL:
916-487-1281

Vă așteptăm cu mâncare caldă!

A P
S L
H A
L C
E Y
E

**AFFORDABLE Studios,
1's & 2's bedrooms
FOR EVERYONE**

1601-1745 Cormorant Way
Sacramento, CA 95815

*** Vorbim romaneste ***

**Tel. 916.927.7202
Fax. 916.568.0792**

GYPSIES TAKE CURIOUS ROUTE THROUGH US TO ASYLUM

WILSON RING \$ ROB GILLIES
Associated Press

DERBY LINE, Vermont (AP) — A minivan with California license plates and a dozen passengers zipped across the border between Vermont and Quebec in October, heading north in a southbound lane unblocked by traffic.

Border agents could only watch as the Dodge Caravan sped off into Quebec. But the vehicle and its occupants didn't try to disappear.

About 22 miles later, they stopped in a Wal-Mart parking lot in Magog, Quebec, and asked someone to call the Royal Canadian Mounted Police. After the Mounties arrived, the Gypsies in the vehicle applied for political asylum.

"It's as though they had it programmed into their GPS," said Magog police spokesman Paul Tear.

That may not be far from the truth. Canadian authorities announced this week that they had broken up a circuitous but ingenious human smuggling ring that shuttled Romanians 11,000 miles from Europe to Mexico and across the U.S. to the famously porous border between the twin communities of Derby Line, Vermont, and Stanstead, Quebec.

Interviews and statistics gathered by The Associated Press in the weeks before the announcement revealed that the Romanians are largely ethnic Roma people, or Gypsies. Canadian officials say many of the immigrants move to Toronto and Montreal, which have large Roma communities.

"Quite frankly, we really haven't seen anything like this in our immigration system before," Canadian Immigration Minister Jason Kenney said at a news conference Wednesday in Stanstead.

At the other end of the U.S., domestic authorities are also watching the migration.

"We have noticed and are aware of an increase in the number of Roma who are being smuggled into the United States and are concerned about it," said Lauren Mack, a spokeswoman for Immigration and Customs Enforcement in San Diego.

A 2004 agreement between the U.S. and Canada in how the two countries deal with asylum seekers is driving the latest migration, experts told the AP.

The Roma are descendants of nomads who moved out of what is now India 800 years ago. They speak a distinct language, a variation of Hindi. They have faced centuries of oppression in Europe that many advocates — and some countries, like Canada — say continues today. They have been forcibly resettled through the ages and were put in concentration camps during World War II.

More than 1 million Roma are believed to be living in Romania, a country of about 22 million. There is widespread prejudice against Roma, who are often unemployed and lack formal education because they do not always send their children to school. Because of poverty and prejudice, Roma often travel to Italy, Spain, France and Britain, where they beg, busk, live off welfare benefits or get involved in petty crime, according to authorities in those countries.

If the Romanians were to present themselves at a Canadian border post, they would be refused entry and told to seek asylum in the United States, which has more difficult requirements and where asylum seekers are not eligible for welfare benefits.

Romanians seeking to enter the U.S. or Canada need pre-approved visas. They do not need visas to enter Mexico.

Once in Canada, the asylum seekers are freed in most cases from detention while their

[HTTP://CONTEMPORARYCONDITION.BLOGSPOT.COM/2010/09/SUMMER-OF-SARKOZY.HTML](http://contemporarycondition.blogspot.com/2010/09/summer-of-sarkozy.html)

asylum claims are pending, a process that can take years. At the same time, they are eligible to receive public assistance benefits. The appeal of the border crossing between Derby Line and Stanstead, as opposed to other points along the long border with Canada, is apparent.

The two towns are separate only in name and country — otherwise, they are essentially one community. The border runs through yards and buildings. Until recently, people could freely walk across quiet residential streets to visit neighbors in another country.

Since Sept. 11, many of those streets have been blocked off and residents required to pass through border posts. It's not entirely clear how Derby Line and Stanstead became the focus for Gypsies, but until repeated crossings like the one in October led Canada to beef up security on its side, agents didn't have the resources available to their American counterparts.

In 2010, 85 people crossed the border illegally at Stanstead, according to statistics from the Canada Border Services Agency. In 2011, that number rose to 168, and so far this year, it is 260.

Gina Csanyi-Robah, the executive director of the Roma Community Center in Toronto, said before Wednesday's announcement that she was aware of the border crossings between Vermont and Quebec only because of media inquiries. She doubted it was an organized smuggling system.

"This community works by word of mouth. So if you have one family going and finding it safe to claim asylum, you can guarantee there will be 10 families behind them, the relatives, the friends. And those 10 families are going to tell another 10 families each," she said.

University of Vermont anthropologist Jonah Steinberg, who has studied Roma culture in Europe and North America, said the movement fits longstanding patterns.

"The coverage has been focused on what's bad about this. Another thing you might be seeing is a kind of very well-informed mobilization of opportunities and possibilities for movement," Steinberg said. "I think Roma are very skilled at moving across the world and at finding opportunities for new places to live. They can move pretty quickly and pretty easily."

For the Roma in Canada, life is less oppressive than elsewhere, Csanyi-Robah said, but she believes the Canadian government is changing its immigration policies with the specific intent of excluding Roma. Aside from

the government policies, Roma have been well received in Canada, she said.

Canadian officials said many Romanians have arrived indebted to a criminal organization and in some cases engaged in crime to pay back the smuggling debts. Twelve have been charged since arriving in Canada.

Thirty of the irregular arrivals have been arrested under newly enacted immigration laws that allow for the mandatory detention of those suspected to have arrived in Canada via smugglers, Kenney said.

Kenney declined to identify their ethnicity but said groups of Romanians illegally crossed into Canada between February and October. He noted that Canada has one of the most generous immigration systems in the world but won't tolerate those who abuse or cheat it.

"We are sending a strong message to those who are thinking of using the services of criminal human smugglers to sneak their way into Canada: Don't do it," Kenney said.

Roma communities are known for their insularity, and authorities did not make any asylum seekers available for comment.

While Derby Line is the Canadian crossing of choice, funnel points along the Mexican border have shifted. In 2010, most Romanians were apprehended in the Tucson, Arizona, sector; in 2011, it was split between Tucson and the Rio Grande Valley of Texas. In 2012, the Imperial Valley of Southern California became the favorite crossing site, with 509 Romanian apprehensions there so far this year.

Statistics from U.S. Customs and Border Protection show that 384 Romanians were apprehended along the Mexican border in fiscal year 2010, 575 in 2011 and 901 in 2012. U.S. Immigration and Customs Enforcement officials have noticed the spike.

The agents apprehending them know they are dealing with Gypsies, said ICE's Mack. And they are aware the Romanians are headed to Canada.

In the October crossing in Stanstead, Nicholas Dostie, the tow truck driver hired to take the California van back to the border, said the men, women and children were carried back in a caravan of Mountie cruisers.

Once at the border, officials said, the Gypsies began the process of applying for asylum.

Though it seems like a long detour to go from Europe to Mexico and across a continent to reach asylum, Csanyi-Robah said she could understand the pull.

"For people that are desperate for something," she said, "it's not a long route for a better life."

MIORITA USA

DONATIE \$1.00 DONATION

Publisher:

**MIORITA
CULTURAL
ASSOCIATION**

Prof. Dr. Ing. Mircea Ratiu
(Director Onorific)

Viorel Nicula
(Director)

Simona Botezan
(Director Adj.)

Prof. Dr. Marius Petraru
(Redactor Sef)

Dana Deac
(Redactor Sef Adj.)

George Roca
Octavian Curpas
George Stanca
Alex B. Chihaia
Mara Circiu
Marian Petruta
(Senior Editors)

Ovidiu Junc
(Graphic/Layout Designer)

Ovidiu Botezan
(Marketing)

Octavian Roman
Marius Baci
(Web Master)

Adi Kaszoni
(Photo)

Colaboratori onorifici:
Prof. Dr. Theodore Bucur - Franta
Adalbert Gyuris - Germania
Laurentiu Fulga - Australia
Lucretia Berzintu - Israel
Lia Lungu - New York
Ramona Jirebie - Chicago
Gabriel Jirebie - Chicago
Marius Jar - California
Amelia Avram - California
Alina Jar - California
Mircea Neagoie - California
Pr. Octavian Mahler - California
Prof. Dr. Adrian Botez - Romania
Eduard O. Ohanesian - Romania
Madalina C. Diaconu - Romania
George Petrovai - Romania
Eric Vamos - Romania
Nicolae Gavrea - Romania
Mihai Junea - Romania
Maria Diana Popa - Romania
Magdalena Albu - Romania
Mihai Stirbu - Romania
Bebe Boanta - Romania

Colaboratori presa:
Agerpress
Los Angeles Press Club
Sacramento Press Club
Clubul Presei Transatlantice
NARPA, AIPS

E-mail stories & photos:
mioritausa@yahoo.com
www.ziarulmiorita.net

**ADDRESS: P.O.BOX 193
WEST SACRAMENTO, CA 95691
PHONE: 916 868 5395**

"MIORITA USA" este o publicatie lunara ce apare la inceputul fiecarei luni calendaristice. Va invitam sa va abonati. Costul unui abonament este de \$15 pe 6 luni si \$25 pe un an intreg. In pret sunt incluse si taxele postale. Efectuati check pe MIORITA USA si expediatii la adresa ziarului. Ziarul "MIORITA USA" nu cenzureaza articolele asa ca ideile anuntate apartin autorilor, la fel si responsabilitatea juridica.

Gabriel Travel

CTS 2060051-40

Tel. (916)348-3400
(888)505-4196

5111 College Oak Dr., Suite G,
Sacramento, CA 95841

Vorbim românește
Elena sau Marius

Calatorește cu noi în toată lumea!

Cele mai bune preturi
la bilete de avion pentru Romania
Bucuresti si alte orase de la **\$550** + tax

SUPER IEFTIN

Hawai - 8 zile de la **\$599** + tax
Cancun - 8 zile (Hotel 5 stele - totul inclus)
de la **\$999** + tax